

H.N.Zool.
XII
1590

4

Zoolog 3037

XII 1590:1

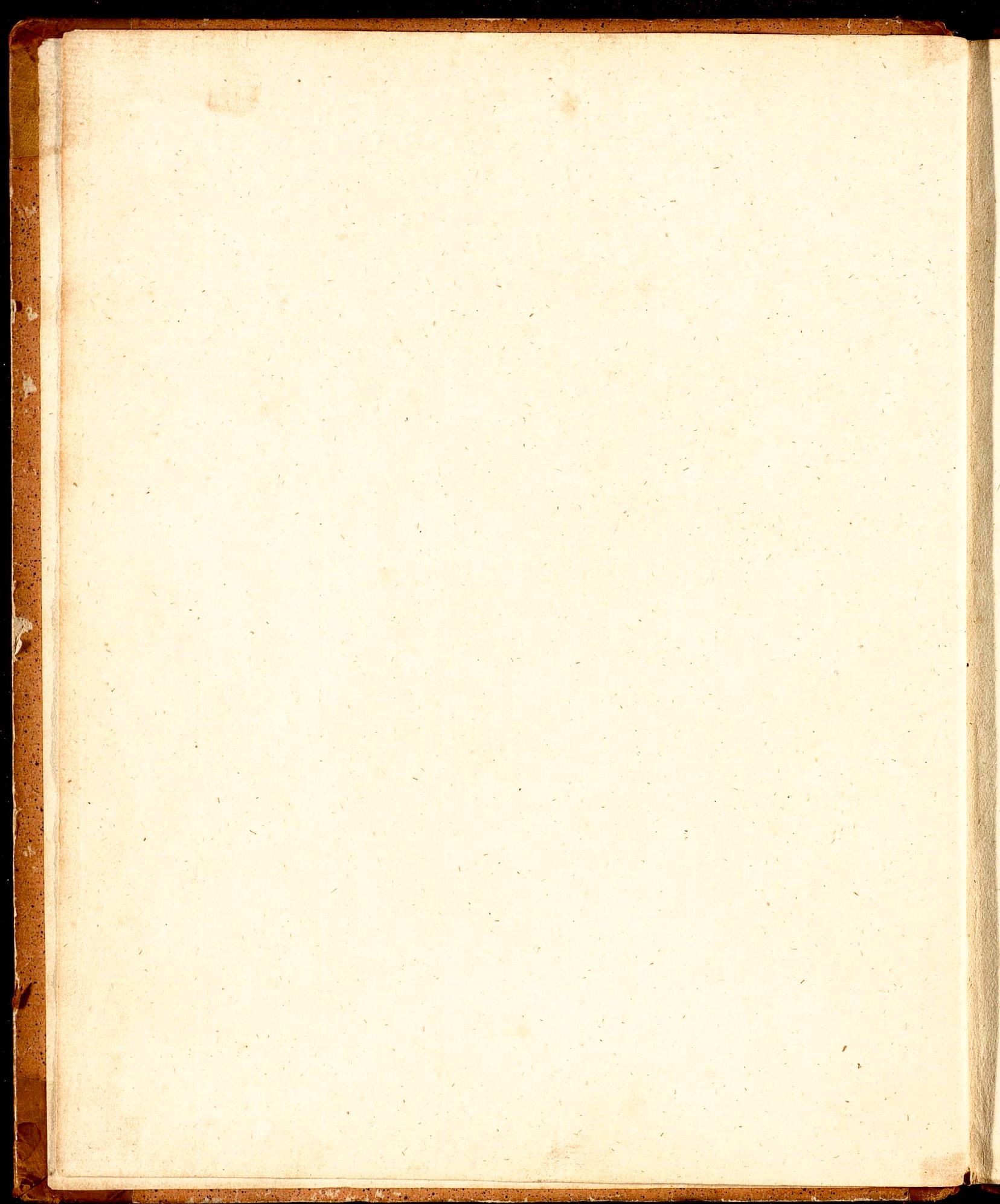
10 Tafeln 1/2 H 8dc #G-FB

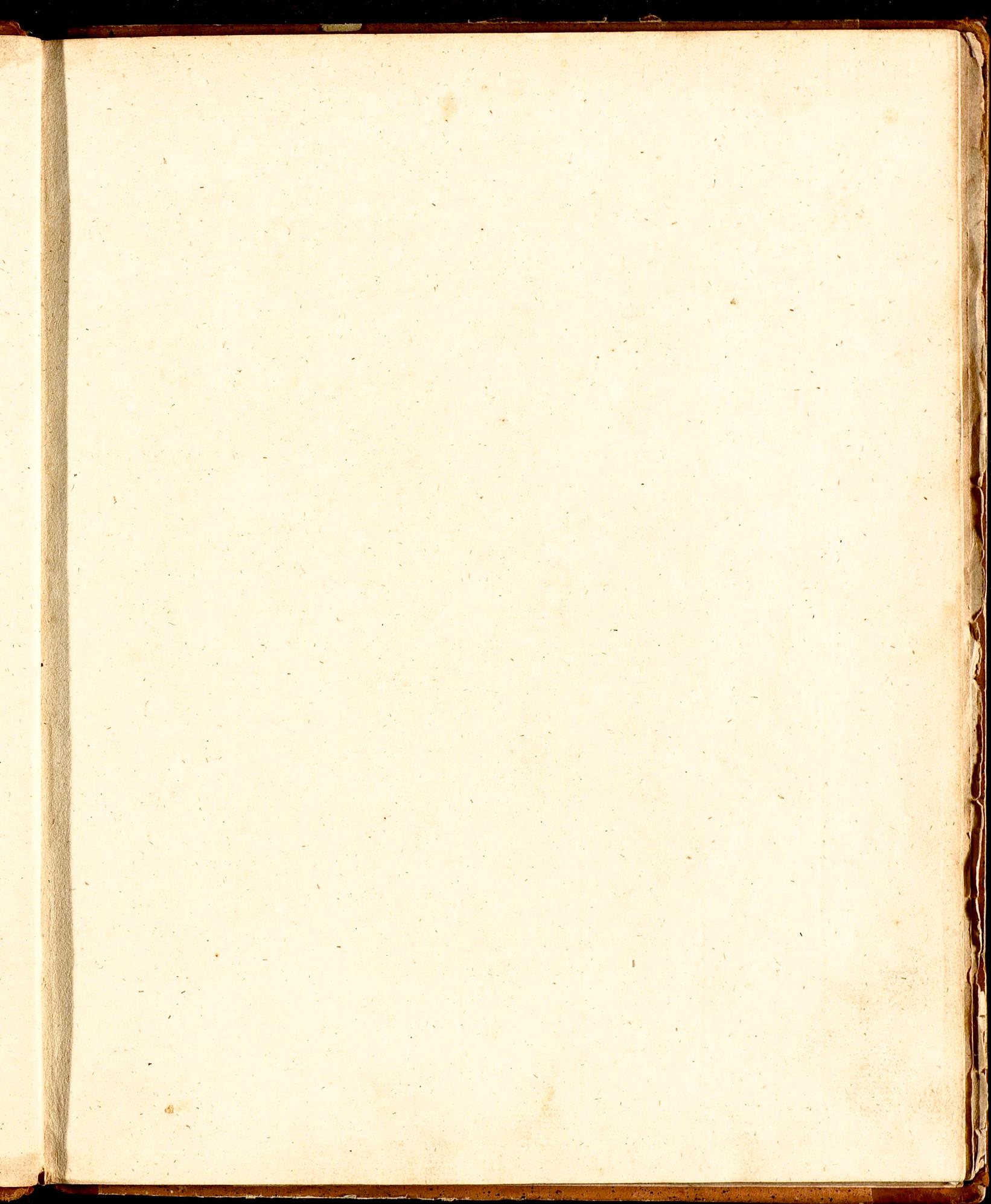
SUB Göttingen

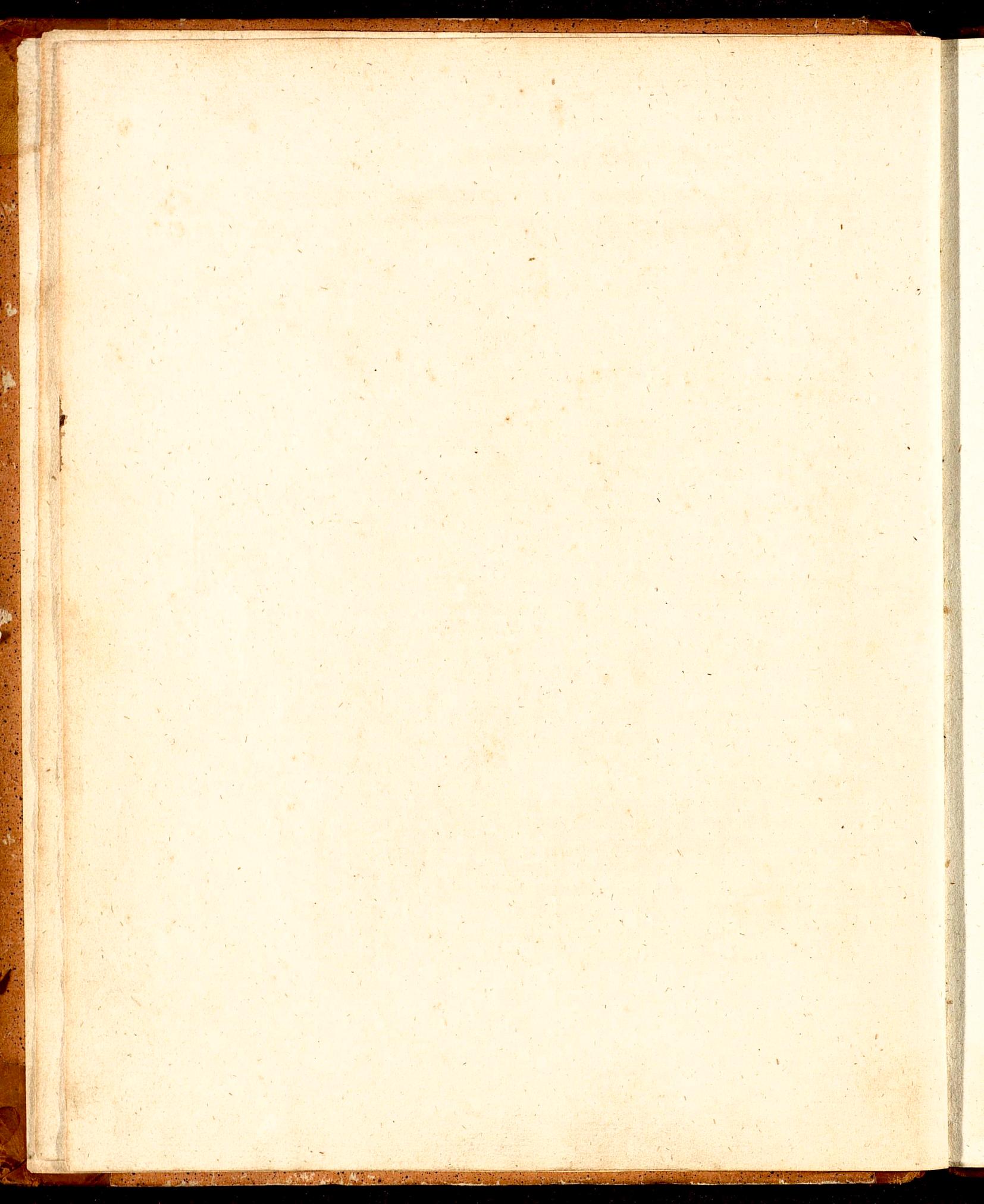
209 109 114

7

JO. FRID. BLVMENBACHII

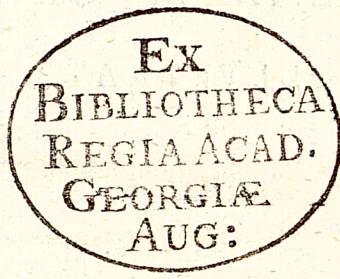
PROF. MEDIC. ORDIN. M. BRITANN. R. A CONSIL. AVL.
SOCIET. R. SCIENT. GOTTING. ALIARVMQVE MEMBRI

D E C A S
COLLECTIONIS SVAE CRANIORVM
DIVERSARVM GENTIVM
ILLVSTRATA.

G O T T I N G A E
APVD IOANN. CHRIST. DIETERICH
MDCCXC.

et in fugaci et eccl. missione libral. de gen. eth. Historia. 1616
et in hisce etiam quodcumque volumenitate misceruntur inveniuntur
et per se sunt. sed in aliis non solum in aliis. quoniam enim omnia
unius libri in aliis libris sunt. **G**enerum etiam in aliis libris. que non
non solum in aliis libris sunt. sed in aliis libris sunt. et in aliis libris
et in aliis libris sunt. et in aliis libris sunt. et in aliis libris sunt.
et in aliis libris sunt. et in aliis libris sunt. et in aliis libris sunt.
et in aliis libris sunt. et in aliis libris sunt. et in aliis libris sunt.
et in aliis libris sunt. et in aliis libris sunt. et in aliis libris sunt.
et in aliis libris sunt. et in aliis libris sunt. et in aliis libris sunt.
et in aliis libris sunt. et in aliis libris sunt. et in aliis libris sunt.

et in aliis libris sunt. et in aliis libris sunt. et in aliis libris sunt.

Quam sibi posuerat legem LINNAEVS vir summus in specie-
bus plantarum designandis, vt scilicet non nisi sibi ipsi
visas plantas reciperet, ne dubia certissimis misceret, toties, quod
ipse addit, elusus ab auctoribus, tantum abest ut ipsi quod ab aliis
factum vidimus, tanquam incredulam diffidentiam vitio vertamus,
vt potius dolendum censeamus, eandem sapientem normam in reli-
quo historiae naturalis studio, zoologia praesertim, ob longe maio-
res et magnam partem inuincibiles difficultates non aequa adhiberi
posse.

Quantam enim *autopsia* huic studio afferat lucem facile pate-
bit vel ingentia eius incrementa, imo vero nouam quasi et dignio-
rem vere scientificam faciem perpendenti quam ab eo inde tempore
nactum est, quo primum collectiones rerum naturalium quas *musea*
vocant condi cooperunt. Et eo magis sane mirandum cultiores gen-
tes Europaeas, in tanto, quo omni aevo naturalem historiam colue-
runt studio, tam sero tamen de eiusmodi museis, tamquam omnis
naturalis studii subsidio primo et principe et promo condo cogitasse.
Aequa vero mirum per bina ista cum dimidio secula quibus iam col-
ligendi res naturales industria homines nostros ad luxuriosum fere
vsque excessum tenuit, vnicae ea quae ad ipsius hominis naturalem
historiam et *varietates generis humani* attinent adeo negle-

Ita et praetermissa esse, ut et in ditissimorum alias museorum catalogis vix unum alterumue id argumentum spectans specimen reperias. Neque minus incomprehensibile in vniuersum hancce humani generis naturalem historiam tam diutissime incultam et neglectam iacuisse, ita ut et apud classicos et maxime polygraphos praeteritorum seculorum zoologos qui vniuersum fere regni animalis ambitum indagando complexi sunt, ut apud CONR. GESNERVM, IO. RAVM etc. vnic de ipsis hominis historia altissimum regnet silentium. Imo si a FABRICII a) philologico magis labore discesseris, ante BUFFONIUM vix ullus extiterit qui ea quae varietatem generis humani natuam attinent curatius et ex professo tractauerit.

Arrisit argumentum cum ante tria circ. lustra de dissertatione quam vocant inaugurali cogitarem, neque ab eo inde tempore idem horis subsecuius ulterius indagare destiti, tum quod grauitate aequa ac amoenitate animum teneret, tum quod et amicum quasi vinculum naturale inter historiam et physiologiam praebaret; imo vero etiam quod mea intererat continuata istius agelli cultura ea quae in iuuenili illo opusculo minus curate aut per transennam saltem dicta erant, renouatis curis emendare et quantum in me esset magis magisque ad naturae veritatem componere.

In primis vero eo vitio laborare libellum facile agnoui, quod in eo confiendo fere vnic ex libris sapere mihi licuerit, ita ut maxima pars eorum quae de hominum varietatibus continebat, non nisi ex itinerariorum farragine compilata, verbo ex charta in papyrus translata esset.

Nec studio ergo nec sumptibus pepercit ut huic defectui quantum licebat mederer, utque subsidia mihi compararem *ex ipsa natura petita*, quibus varietates gentium rite dignosci possunt, crania viz., embryones, pilorum specimina, aliasque corporis partes huic scopo inferuientes. Denique vero et imaginum ad viuum curate factarum copiam.

Et

a) IO. A. B. FABRICII *diff. critica de hominibus orbis nostri incolis, specie et ortu aucto inter se non differentibus*. Hamb. 1721. recus. in E. I. opusculor. sylloge.

Et annuente fortuna et suppetias ferentibus fautoribus et amicis rara mihi contigit felicitas insignem id genus apparatus anthropologicum conquirendi, cuius specimen, decadem scil. *craniorum diuersarum gentium* in praesentiarum exhibere et illustrare animus est. Craniorum inquam quibus ad gentilitias varietates distinguendas et definiendas nulla alia humani corporis pars aptior videtur, cum caput osseum (praeterquam quod animae domicilium et officina, imo vero interpres quasi et explanator eius sit, vtpote vniuersae physiognomiae basin et firmamentum constituens,) stabilitati suae maximam conformatio[n]is et partium relatiuae proportionis varietatem iunctam habeat, vnde characteres nationum certissimas desumere licet.

Cum vero omnis vis et usus eiusmodi rerum in studio anthropologio vnicet ex eo pendeat vt *genuinae* sint, ante omnia regulas et criteria enarrare mihi liceat, quibus ipse in diiudicandis craniis vtor.

Et quidem primum et princeps est vt de occasione et via inquiramus qua cranium eiusmodi exoticum ad manus nobis venit. Ideo collectioni meae iunctas habeo epistolas autographas fautorum et amicorum a quibus ista cimelia accepi et quibus tanquam documentis cuiusvis cranii authentica origo demonstratur. Quae vlo modo dubia aut ambigua videri possint, ea separatim pono, et de dubitationis causa in catalogo moneo.

Porro curiose seruo partes accessorias crano vni alterius forte adharentes, si tales fuerint vt ipsae iam genuinam eius indolem demonstrare possint; vt in mumiarum b) craniis bitumen aut byssi

A 3

reli-

- b) Parum quidem antehac tribueram iis quae vulgo apud auctores, ALSTONIVM aliasque leguntur de mumiis spuriis, quae nuperis temporibus a fraudulentis hominibus in genuinarum imitamentum paratae et venditae fuerint. Ipse tamen ante aliquot annos Norimbergae, apud nugiendum quendam eiusmodi pseudomumiiam oculis meis usurpauit cuius fraudulendam originem, et si pro genuina venditaretur, praeter reliqua inuolucrum curatior indagatio demonstrabat, vtpote quae partim sericeis, partim linteis laciniis constabant, pice conglutinatis, cum e contrario byssi genuini ne vestigium quidem deprehendere potuerim.

reliquias etc. Ita Caribaei crano quod munificentiae per ill. BANKSII Baroneti debo, peropportune seruati sunt passim adhaerentes capilli recti, rigidusculi, quibus vel primo intuitu si adhuc opus esset scrupulus tolli potest ne forte ad aethiopes pertineat fugitiuos c) quos Caribaeas insulas et maxime insulam *Sti Vincentii* inde a medio seculi praeteriti magno numero habitare, et passim indigenarum Indorum singularem capitum formam, artis imitamento acquisitam p) prae se ferre d) notum est.

Tunc vero cranium ipsum ad examen reuocandum, et inquirendum num et vere characteristicum sit et anthropologico scopo inferire possit. Fieri enim potest ut et vere genuinum cranium tam huic fini male respondeat si forte morbosa affectione laboret, aut individuali partium disproportione quam casus intulit, deformatum sit. Ita enim et inter nostrates passim occurunt homines capitum forma adeo singulari conspicui, vt si eadem vniuersae cuidam genti communis esset, haec inter varietates humani generis iure meritoque poneretur. Cauendum ergo ne et in exotico cranio similem fortuitam deformationem pro gentilitia sumamus; cui quidem errori omnium optime obuiatur si plura eiusdem gentis crania inuicem comparare licet.

Si hoc non datur, imagines saltim conferendae ad viuum factae, et quibus aut artificis docta manus, aut periti iudicis autoptae testimonium fidem facit.

Refero huc quoque, imo vero p) raefero subinde icones quae, etiam si non personam aliquam ut vulgo dicitur, exhibeant, tam

c) Cf. LABAT *voyage aux Iles de l'Amerique* ed. 2. T. VI. pag. 243 sq. — „L'habillement uniforme n'empêche pas qu'on ne distingue aisément les Caraïbes des Nègres, ces derniers ont les cheveux crépus et fins comme de la laine, au lieu que les Caraïbes les ont noirs, longs, droits, et fort gros.,,

d) Cf. THIBAULT DE CHANVALON *voyage à la Martinique* p. 39 sq. — „Les nègres introduits chez les Caraïbes en prirent les moeurs et les coutumes. Ils aplatisirent comme eux la tête de leurs enfans par devant, en la comprimant entre deux planches dès qu'ils sont nés, ce qui la rend difforme et monstrueuse.,,

men characterem gentis egregie demonstrant, vt antiqua sigilla et idola Aegyptiaca, aut icunculas hodiernorum Sinensium, Calmucorum, Indorum Americae borealis etc.

Denique et auctores adeo, itinerarios praesertim, et quatenus eorum relationes cum ipsa natura conueniant, dispicio.

Aut grauiter fallor, aut neglectus critici huius studii in craniis diuersarum gentium rite examinandis caufa est miri dissensus et contradictionum quibus ea ab inuicem discrepare videmus quae passim de specifica et characteristica nationum quarundam capititis figura apud egregios ceteroquin auctores relata legimus. Quando vc. desideratissimus CAMPERVS characterem Calmuccorum in angusta et quasi carinata cranii eorum forma ponit, quam e contrario latitudine singulari vel primo intuitu conspicuam esse omnes qui eam gentem norunt vno ore testantur. Aut si DAUBENTONIVS Sinensium crania in museo Parisino seruata nullatenus a gallicorum hominum capitibus differre scribit, cum LINNAEVS e contrario Sinenses ob anomalam plane conici capititis figuram in systemate naturae ad monstrofas hominum varietates referat.

Proximum est vt iam ea momenta enarrem quibus maximē crania ab inuicem discrepant et vnde ergo characteres eorum distinctius desumere licet.

Non defuerunt viri cel. et egregie anatomice docti qui peculiarem lineam constituerent tanquam normam s. regulam ad differentiam craniorum hominis et brutorum determinandam; quo vc. occipitalis linea DAUBENTONII v. cl. et facialis amicissimi CAMPERI pertinent. Ille scil. binas lineas rectas animo concipit: alteram nempe inde a margine postico foraminis magni occipitalis per marginem inferiorem orbitae, decurrentem: alteram vero per planum horizontale istius foraminis magni, media inter utrumque condylum via, ductam: angulumque quo binae istae lineae inuicem concurrunt pro normali quasi cranii charactere habet. CAMPERVS contra alias binas lineas rectas se inuicem secantes constituit. Primam

mam nempe horizontalem per meatum auditorium externum *e)* et narium ossicularum fundum ductam. Alteram vero quae ossis frontis supra nasum prominentem partem tangit et inde ad extremum usque limbum alveolarem superioris mandibulae decurrit. In angulo qui binarum istarum linearum concursu efficitur constare credidit vir egregius non solum differentiam animalium sed et diuersarum generis humani nationum.

Vtraque vero harum regularum, et si ingeniose excogitata, mihi tamen magis ad craniorum diuersitatem in brutis animantibus quam in humani generis varietatibus definiendam, apta videtur. Ut enim taceam esse in quarundam nationum craniis characteres distinctivos in quae neutra istarum linearum cadit (quale quid v. iam inter Europaeas de Scotis relata legimus *f)* quos malarum prominentia insignes dicunt,) in uniuersum tamen ab una parte variabilis utriusque lineae in craniis unius eiusdemque gentis inconstantia, et ab altera e contrario similitudo eiusdem in craniis toto reliquo habitu mirum quantum ab inuicem discrepantibus, cuius copia craniorum ad manus est, facile patebit.

Quod enim DAUBENTONII occipitalem lineam attinet, directio plani foraminis magni in eiusdem gentis capitibus (ut v. in binis Turcarum craniis quae dum haec scribo ad manus sunt, aut in tribus aethiopicis quae infra recensebuntur) diuersissima saepe conspicitur.

Contra-

e) Ita in E.I. kleinere Schriften T. I. P. I. pag. 15. In alio vero opere scil. *natuurkund. Verhandel. over den Orang outang etc.* tab. II. fig. 2. eandem lineam horizontalem infra tuberculum dicit, quod mastoideo hominis processui respondet.

f) „*Quis celsas Scotorum malas explicauerit? nemo. An ideo specie discrepare habendi sunt?*„ cl. I.O. HUNTER *de hominum varietatibus* pag. 3.

„*The high cheekbones of the Scotch are a national feature.*„ S.R. RAMSAY *on the treatment of African slaves* pag. 217.

„*Die hohen Jochbeine und die daher entstehende Form der Backen geben dem Cptn. Cook ein etwas schottisches Ansehen.*„ coniunctiss. LICHTENBERG in Götting. Magazin 1780. P. II. pag. 287.

Contrario fere vitio CAMPERI facialis linea laborare videtur quod nempe satis similis esse possit in craniis cetera reliquo vniuerso habitu toto quod aiunt coelo ab inuicem abhorrentibus: maxime ideo, quod nasi directionis nulla in ea habita sit ratio. Est, vt exemplo vtar quod vt tot alia munificentiae Perill. L. B. DE ASCH debo, inter nouem crania quibus paucis abhinc septimanis denuo me donauit vnum e gubernio Kostromensi quod si facialem eius lineam spectes, qualem CAMPERS definiuit, a forma veterum Graecorum ideali proxime abest; si vero nasum horride depresso et vniuersum reliquum habitum consideres e tali stemmate ortum potius peierares quo monstrosa facies pertinet quam S. R. LAVATER pro Baschkirensi exhibuit g).

Aptius sane quod facies humanas attinet a latere visas, anthropologico scopo inseruiet immortalis viri ALB. DVERRI schema quod in egregio opere de symmetria partium in rectis formis humanae corporum ea sectione vbi de virilis capitinis compositione agit h), primo statim loco posuit, quodque ternas faciei lineas terminales constituit; frontalem vnam, alteram nasalem, tertiam denique maxillarem.

Verum in vniuersum et in hac historiae naturalis parte vt in reliquis naturalem quam vocant methodum, quae longe plurimos corporis organici characteres simul sumtos compleftitur, artificiali qua singularem tantum characterem a reliquis abstractum pro fundamento systematico ponunt, praferendam puto: ideoque in ordinandis et describendis variarum gentium craniis neque DAUBENTONII, neque CAMPERI, neque DVERRI regulas vnicce adhibui sed vniuersum eorum habitum indagui.

Ne tamen vagae sint et ambiguae *habitus* istius vniuersi *voces*, ex tota cranii compage bina inprimis selegi ossa quibus tanquam fundamentis reliqua capitinis forma cuius varietates gentilitias quaerimus, nititur, *frontale* sc. et *maxillaria*.

Fron-

g) *Physiognom. Fragmente* T. IV. pag. 314.

h) fol. Eij^b editionis principis a. 1528.

Frontalis enim ossis formam vniuersae fere caluariae habitus sequitur, cum plani circularis directio lateralem angustiam aut amplitudinem capitis demonstret; supremus vero ossis margo quo cum sagittali sutura concurrit, verticis acumen aut depressionem. Ut arcum superciliarium et glabellae differentias taceam vnice in hocce osse positas.

A maxillaribus vero ossibus narium primo amplitudo pendet tum et ipsa nasalium ossium directio, et pro malarium processuum configuratione ossium iugalium ipsis appositorum maior minorue protuberantia, et (quae magni in hac disquisitione momenti est) malaris foueae ratio qua iugale os ad anteriora ossis maxillaris transit: denique et limbi alveolaris siue angustia siue amplitudo. Quid quod et inferioris mandibulae forma et habitus, cum alveoli eius et dentes istis superioris maxillae respondeant, ex huius fabrica aestimari potest.

Ex vtroque vero osse, maxillari nempe et frontali iunctim sumto orbitarum quoque directio, amplitudo et profunditas pendet.

Hisque ergo ossibus normalibus tanquam fundamento positis facile exin vniuersi craniorum habitus characteres firmi et stabiles quatenus etiam in vicinis ossibus positi sunt ulterius deduci poterunt: firmi inquam et stabiles; quae enim ab iisdem ossibus remotiora sunt ut occiput, aduentitiae magis varietati amplitudinis et figurae obnoxia videntur, utpote quae saepe in craniis eiusdem gentis, quod ad reliqua sibi simillimis, multimode ludere videmus.

Iam ergo ad ipsam decadem craniorum accedamus quorum causa haec tenus dicta praefati sumus. Omnia quidem et singula peculiari et characteristica forma ab inuicem distinguuntur: nullum vero magis a reliquis discrepat quam et in aliis animantium domesticorum speciebus capita diuersarum varietatum passim ab inuicem differre videmus, apri v. c. cranium ab eo suis domesticae: ita ut et hocce argumento vniuersi generis humani communis ex uno eodem que

DECAS COLLECTIONIS SVAE CRANIORVM. II

que stemmate primitivo origo patescat. Quum vero et in aliis organicorum corporum speciebus quae in numerosos quasi naturae lusus degenerando abierunt, vt tuliparum aut caryophyllorum flores, hi ipsi degenerationis lusus in classes diuidi soleant, idem quoque in generis humani nativa varietate commode fiet: vtpote quam proxime ad naturae veritatem in *quinque* classes redigendam puto, quae quidem omnes gradatim et inobseruabili transitu inter se confluunt ita vt non nisi arbitrariis limitibus definiri possunt, in vniuersum tamen ex principali corporei habitus differentia qua gentes a gentibus distinguuntur, petiae videntur.

Et quidem I^{ma} earum Europaei complectuntur cum Asiatis maxime occidentalibus citra Obin et mare Caspium nobis obuersis, vt et Cisgangetanis, cumque Africæ borealis incolis. Vno verbo orbis fere veteribus cogniti homines; plus minus candida cute conspicui et ea faciei forma quam nos Europaei pulchriorem arbitramur.

II^{da} Reliqui Asiatae cum Americae maxime borealis habitatoribus, occidentalibus sc. Kamtschatkae vicinis, et orientalibus Grönlandis et Esquimotis. His omnibus color magis subfuscus, facies planior, palpebrarum apertura angustior, capillus tenuior.

III^{ta} Reliqui Africani; plus minus nigri, maxillis magis prominulis, naso obtusiore, labiis tumidioribus, capillo plerumque criso.

IV^{ta} Reliqui Americani, cuprei maxime coloris, capitibus forma varia plerisque artificiali, capillo rigidiore, recto.

V^{ta} Maris pacifici incolae ad Indiae vsque orientalis insulanos. Plerumque ex nigro fusci, faciei partibus (contraria

ac in II^{da} varietate ratione) alte prominentibus, naso latiore,
ore ampio, capillamento yberrimo, denso.

Et eundem quidem ordinem sequatur decadis huius craniorum
recensio, quae priorum quatuor varietatum specimina memorabilia
exhibit; in quibus explicandis ita versatus sum ut primo loco fon-
tem indicem vnde quodus eorum in meam supellectilem deuen-
erit: tum notas principes et characteristicas cuiusuis eruam; quibus
reliqua in eodem obseruata subiungo; memorabilia quidem, verum
de quibus nondum mihi constat an gentilitia sint, anue accidenta-
lia et individuo quod describo propria. Ultimo demum loco icones
ad naturam factas hominum ad quos cranium pertinet, et auctorum
de capitibus eorum forma relationes cum ipsa natura confero.

VARIETATIS PRIMAE SPECIMINA
QVATERNA.

I. MV MIAE AEGYPTIACAE.

(— Tab. I. —)

Agmen ducat cranium hominis tum aei quo vixit antiquitate, tum gentis ad quam vt verisimillimum est, pertinuit, dignitate et celebritate memorabile; veteris nempe Aegyptii medicatum caput. Emi cum aliis Aegyptiacis rebus naturalibus a Friderico mercatore Dantiscano cum ex Aegyptiaco itinere redux a. 1779 exeunte urbem nostram appuleret.

Characteres primarii: caput augustum ad latera compressum, maxime versus verticem. Frons parua et eleganter fornicata; reliqua contra facies a glabella ad menti apicem usque elongata. Arcus superciliares arcuatae, valde prominentes, maxime ubi foramina supraorbitalia ipsis utrimque subiecta sunt. Orbitae ampliae, approximatae i.e. angusto saltem osse ethmoide abinuicem sejunctae. Malaris fossa pone foramen infraorbitale profunde depressa. Inferior mandibula magna, robusta. Dentes vaegrandes, et incisorum quoque coronae crassae, cylindricae magis aut obtuse conicae i) quam scaphiformes.

Alia obseruata: occiput retrorsum valde protuberans. Suturae sagittalis tractus extrorsum sulcatus. In uniuersum suturae adhuc integrae nondum deletae. Vestigia insertionis musculorum profundiora. Planum semicirculare utrinque praemagnum. Radices dentium, praesertim caninorum superiorum longissimae. Angulus exterior mandibulae inferioris in dextro latere 105 graduum, in sinistro contra = 118.

In uniuersum huius crani habitus eundem characterem praeferre videtur quem et ingentia Aegyptiaca artis veteris opera spirant, non quidem elegantem et pulchellam ast magnum.

B 3

Vix

i) Cf. Götting. Magazin 1780. P.I. pag. 109 sq.

Vix quidem monitu opus est in tanta seculorum serie qua mos cadauera balsamo condiendi in Aegypto solemnis fuit, inque tam variorum eius terrae dominorum et incolarum vicissitudine magnam mumias intercedere debere varietatem tam quodad condituae variam rationem et materiem; quam quodad craniorum in mumiis gentilitiam formam et speciem. Idemque praesertim de singulari dentium incisorum habitu valet; quem quidem nemo sanus in omnibus mumiis craniis perfecte eundem supponet, quem tamen cum ab altera parte in non vna mumiis plane idem obseruatus fuerit (vt in Casselana *k*, Cantabrigiensi *l*) etc.) memorabilis sane videtur et fortassis olim utiliter adhibendus tanquam character distinctius quo vnius aeui et gentis mumias a reliquis dignoscere licebit.

Vniuersus vero crani de quo agimus habitus ad amissim respondet Osiridis idolo ex argilla cocto, sed affabre facto quod in museo academico seruatur, ex eorum genere quae passim in ipsis mumiis reperiri solent. Vtriusque vero, crani scil. et idoli forma, toto quod aiunt coelo abhorret a Sinensium notissima physiognomia cui Aegyptiacam ex *GOGUETI* vt puto et *DE GUIGNES* hypothesis simillimam dicere ausus est egregius ceteroquin vir I. o. *WINKELMANN* *m*).

Ita etiam ea quae celeber peregrinator *THOM. SHAW* de mumiis craniis perhibet *n*) quod nempe aliquantum crassiora sint ac nostratia magis ex *HERODOTI* notissima relatione praejudicata, quam ex ipsius naturae obseruatione hausta videntur. Mihi sene varias mumiis caluarias earumque fragmenta comparanti, ossa haecce variae quidem sed non adeo insignis crassitiee visa sunt. In crano quod descripsi idem explorare, bituminis copia vetat quo encephali cauitas adhuc scatet.

* * *

II.

k) Cf. cl. *BRÜCKMANNI* archiatri Brunsvicensi. relationem de ea mumiis. Brunsv. 1782. 4.

l) v. *MIDDLETON's miscellaneous works*. Lond. 1752. 4. T. IV. p. 170 sq.

m) *Geschichte der Kunst des Alterthums* pag. 56.

n) *Travels* pag. 377. ed. Lond. 1757. 4.

II. TURCAE.

(— Tab. II. —)

Donum Perill. L. Bar. DE ASCH qui binis craniis Turcarum in nupera miranda expugnatione Oczacouenſi m. Decembri a. 1788 occisorum collectionem meam ditauit.

Characteres primarii: caluaria fere globosa; occipitio scil. vix villo, cum foramen magnum pene ad extremum baseos cranii positum sit. Frons latior. Glabella prominens. Fossae malares leuiter depressoae. In vniuersum faciei symmetrica et elegans proportio.

Alia obseruata: Protuberantia occipitalis externa vix vlla. Condyli occipitales ingentes, valde arcuati. Sutura coronalis vtrimque versus tempora subtilissimis maeandris anfracta. Narium apertura angustior inferius hemicycli in modum rotundata. Maxillae superioris pars alveolaris breuissima, ita vt quae naribus subiecta est, vix digiti minimi latitudinem altitudine aequet.

Perfecte inuicem conueniunt, quod primarios quos dixi characteres attinet, vtraque ista crania quae ex Generos. DE ASCH munificientia mihi ad manus sunt. Vtrique etiam quod fere orbicularem globosi capitinis verticalem superficiem spectat, ad amissim respondet pars caluariae Turcici militum praefecti in obsidione urbis Neuhaeuſel a. 1685 occisi, quae ex celebri museo Harreriano Ratisponensi in meum transiit.

Porro cum iisdem congruunt imagines Turcarum quas contuli ad viuum factae a peritissimis artificibus WENCESLAO HOLLAR et DAN. CHODOWIECKI v. cl.

Denique vero et globosam cranii in Turcis formam vno ore testantur auctores: sufficiat ex his excitasse VESALII locum de c. h. fabr. pag. 23. ed. 1555.

,, — pl.

„— plerasque nationes peculiare quid in capitis forma sibi vindicare constat. Genuensium namque, et magis adhuc Graecorum et Turcarum capita globi fere imaginem exprimunt, ad hanc quoque (quam illorum non pauci elegantem, et capitis quibus varie utuntur tegumentis accommodum censem) obstetricibus nonnunquam magna matrum solicitudine operem ferentibus.,,

quibus egregie respondent quae pridem me docuit Perill. B. DE ASCH litteris humanissimis d. 20. Iul. 1788 datis, adeoque diu ante quam ipsa quae dixi crania nactus esset. Scribit scilicet „quae rere vulgo obstetrics Constantinopoli post partum e matre qualis neonato suo capitis formam optet? et ab Asiatis quidem eam praeferriri, quae fascia transuersa frontem et occiput arcte cingente efficitur, quia rubra capitis tegumenta quibus vti solent tunc melius insidere putant.,,

Mirandum ergo potuisse quem iam excitaui WINCKELMANIUM egregiam quam praedicat capitis Turcarum formam felici coelo et climatis clementiae tribuere o), qui tamen ipse vulgatissimum quem modo diximus VESALII locum, obstetricum artificio eandem aperte vindicantem, citet.

o) l. c. pag. 24.

III. ASIATAE MACROCEPHALI.

(— Tab. III. —)

Misit *Aschius* generosiss. et *probabiliter* Tattarici hominis esse scripsit. Singulari plane et insolita forma conspicuum est, in vniuersum tamen summa symmetria insigne adeo ut morbosque quid aut monstrosam aliquam contra naturam fabricam subesse, non est quod suspicari liceat. Cum vero de propiore eius origine nihil certi adhuc constiterit praeter designationem eorum quae ipsi peculiaria sunt, quae vltro addam non habeo.

Vertex in primis valde elatus, compressus, carinatus. Sutura sagittalis ab utraque pagina prorsus deleta, coronali e contrario et lambdoidea perfecte superstitibus. Neque enim senio euanisse istam sagittalem, praeter hancce reliquarum integritatem, vniuersus quoque cranii habitus demonstrat, dentium v. c. malarium coronae apicibus perfectis et integerrimis, nihilum detritis; postremis quo sapientiae dentes vocant vix progerminatis etc. Occipitum declive, elongatum. In interna verticis facie eo loco ubi alias sutura sagittalis decurrit, fossa cui sinus venosus longitudinalis adiacet profunde insculpta est.

IV. CASACCI DONENSIS.

(— Tab. IV. —)

Eidem Perill. B. D E A S C H summae liberalitati (cui in vniuersum iam viginti duo crania, maximam partem Russici imperii nationum, debo;) integrum quoque sceleton Casacci Donensis acceptum refero, cuius cranium praesens icon exhibit.

Habitus in totum horridus. Orbitae maxime profundae et latae, sed valde depressae. Narium apertura late patula. Arcus superciliares inuicem absque glabellae intercapidine fere contiguae et pro-tuberantes. Limbus plani semicircularis ubi a processu orbitali externo ossis frontis sursum vergit, in acutum quasi iugum abiens; anguli alarum maxillae inferioris fere monstrose extrorsum tractae, et masseterum insertione valde inaequales et quasi hispidae. Foramen occipitale angustius. Crassities ossis occipitalis prope protuberantias enormis. Sed et textura ossium calvariae tam densa, ut hinc illinc casu detritae marmoris durissimi aut iaspidis politi in modum niteant. Hinc et pondus vniuersi cranii ingens.

Verum et reliqui sceleti partes capitis horridae conformatio respondent. Cylindrica v. c. ossa praeter modum crassa et pone-rosa. Pectoris os quatuor fere digitos transuersos latitudine aequans, et quae sunt huius generis alia, rude robur testantia.

Faciei quem diximus habitus, iam ad alterius generis humani varietatis formam accedere videtur: cui respondent quae apud clas-sicos itineratores relata legimus esse vtique inter Cosaccos qui vultu et physiognomia proxime a Calmuccis absint p).

p) Cf. v. c. SAM. G. GMELINI Reise durch Rußland T.I. pag. 174.

* * *

VARIETATIS

**VARIETATIS SECUNDÆ
SPECIMEN.**

V. CALMVICCI.

— Tab. V. —
Itidem donum Aschii generosissimi.

Characteres primarii: Facies complanata, vertex depresso, eiusque ossa utrinque protuberantia. Nasi osa minutissima, ad perpendicularm fere declinata. Arcus superciliares vix vlli; et nasi radix tam parum depressa ut frontis arcus per planam glabellam ad nasi iugum vix sensili flexura transeat. Narium apertura perexigua. Malaris fouea planissima.

Alia obseruata: Foramen occipitale angustum. Condyli eidem assidentes plani. Processus mastoidei perexigui.

Conuenit maximam partem cum nostro specimine curata descriptio alias cranii Calmuccici, quam in dissertatione eleganti exhibuit Jo. BENJ. DE FISCHER q), vtpote qua inter alia caluaria eidem complanata tribuitur et in latera insigniter extuberans, facies introrsum valde acta, et versus superiora in superficiem latam distracta &c. In aliis vero, nasi v. c. ossium directione magis ad primae varietatis conformatiōē accedere istud cranium, quod cum descriptione tum iconē exhibuit FISCHERUS, nemini mirum videbitur vel eum consideranti quem supra iam innuimus varietatum generis humani inter se inuicem transitum et confluxum.

C 2 Perfecte

q) v. E. I. *Diff. de modo quo ossa se vicinis accommodant partibus.* L. B.

1743. 4. IV

Perfecte e contrario respondent crano quod nos exhibemus binae quae mihi ad manus sunt imagines ad viuum factae iuuenis Calmucci, qui ante tria circ. Iustra a Darmstadiensi comitatu Petropoli reduce arcessitus, Carolsruhae a perito artifice depictus est.

Nec minus denique in idem cranium quadrant ea, quae itineratores autoptae et egregie obseruantes de characteristico et fallere nescio Calmuccorum vultu gentilitio uno ore testantur r).

r) Cf. v. c. SCHOBERI *memorabilia Russico-Asiatica* in cl. MÜLLERI *Samml. Russischer Geschichte* T. VII. pag. 52. Cl. PALLAS *mongolische Völkersch.* T. I. pag. 98 sqq. DE PEYSSONEL *sur le commerce de la mer noire.* Paris 1787. T. I. pag. 179. etc.

* * *

VARIETATIS

VARIETATIS TERTIAE
SPECIMINA TRIA.

VI. VII. VIII. AETHIOPVM.

(— Tab. VI. VII. VIII. —)

Debo egregiam hanc craniorum trigam amicitiae coniunctissimi MICHAELIS, Prof. med. in acad. Marburgensi et Hassiae Landgrauio ab aulae consiliis, qui in vniuersum quoque multifariis aethiopicorum funerum spoliis suppellectilem meam anatomicam dedit. Medium ordine (— tab. VII. —) ex America boreali redux Noueboraci mihi attulit; postea vero Cassellis bina integra capita aethiopum pridie defunctorum mihi transmisit, quae primo anatomico cultello subieci, tumque crania denudata studiose praeparaui.

Maximi sane pretii seriem constituunt terna haecce crania, ob insignem quae omnes tres intercedit diuersitatem, luculentissimo documento non adeo propriam et characteristicam Aethiopibus esse speciem, quin aeque insigniter inter se ipsos different ac vulgo ab aliis protoplastorum nepotibus differre censemur!

Mandibula v. c. magis prominens in secundo (— Tab. VII. —); longe minus in tertio (— Tab. VIII. —).

Narium apertura amplissima isti tertio; longe angustior reliquis.

Contra limbi narium externi inferius segmentum in secundo acutum marginem prae se fert, rotundatum e contrario in primo et tertio.

Nasi radix intropressa et fulco transuerso alte incisa in primo; minus in secundo; omnium minime in tertio.

Dorsum nasi vbi sutura longitudinali dirimitur, acutum in secundo; minus primo; eleganter contra fornicatum in tertio.

Ossis palatini lamina horizontalis in neutro quidem adeo ampla qualem in tribus Russorum craniis coram video, proportione tamen reliquorum latissima in tertio; minus in primo; in tertio denique adeo angusta, ut vix arctiorem in Europaeo vnuquam vidisse meminerim.

Limbus alveolaris longe angustior secundo quam reliquis duobus.

Vtraque fissura orbitalis amplissima in tertio, perangusta in secundo.

In vniuersum orbitarum habitus in singulo ab eo reliquorum duorum paulisper diuersus: in neutro tamen alia varietate ludens quam et in Europaeorum craniis coram video.

Postica caluariae pars prope protuberantiam occipitalem acute prominens in secundo, eleganter vero rotundata et fere globosa in tertio.

Quibus praeter alia denique et ea accedit differentia, ut secundum crassitatem et pondere singulari reliquos duos mirum quantum supereret.

Confirmantur hisce ea, quae alias iam, occasione insignis picturae a summo artifice ANTONIO VAN DVK profectae et quatuor Aethiopum effigies exhibente, monui^{s)}, si monitu adhuc opus erat, et tum auctorum testimonii^{t)}, tum ipsa autopstia post-

^{s)} In coniunctissimi VOIGTII *Magazin für Physik und Naturgeschichte*. T. IV. P. III. pag. I fqq.

^{t)} Vnum ex his in medium protulisse sufficiat cl. ADANSON in *hist. nat. du Senegal* pag. 22. — „Les femmes sont à peu près de la taille des hommes,

quam numerosos aethiopicos homines ex utroque sexu curate contemplari licuit, euici, esse nempe inter Aethiopes maxime genuinos ab altera quidem parte passim multum diuersos ab Europaeorum physiognomia, ab altera vero etiam alios tam eximiae et elegantis formae, ut si colorem demferis, vix vlla ratione a nostratum vultu differre dicendi sint.

Et eandem quoque aethiopici vultus varietatem et cum reliquorum hominum forma confluxum quasi et transitum testantur multum ab inuicem diuersae imagines quotquot extant Aethiopum a peritis artificibus ad viuum factae et aeri incisae; tum et differentia, quae icones craniorum aethiopum passim iam publici iuris factas intercedit; et ea quoque potissimum, quae insignis anatomicus, amicissimus SOEMMERRING, Prof. Moguntinus et Electori ab aulae consiliis, de similibus discrepantiis, quae ipse in huius gentis caluariis obseruauerat, curatissime annotauit u).

„hommes, également bien faites. Leur peau est d'une finesse et d'une douceur extrême. Elles ont les yeux noirs, bien fendus; la bouche et les lèvres petites et les traits du visage bien proportionnés. Il s'en trouve plusieurs d'une beauté parfaite. Elles ont beaucoup de vivacité, et surtout un air aisé de liberté qui fait plaisir.

u) Ueber die körperl. Verschiedenh. des Negers vom Europäer, pag. 14 sqq.

VARIETATIS QVARTAE
SPECIMINA BINA.

IX. INDI AMERICAE SEPTENTRIONALIS.

(— Tab. IX. —)

Itidem donum amantissimi MICHAELIS, qui egregium hocce cranium Philadelphiae a celebri in nouo orbe anatomico D. CHOVET acceperat, afferente ipsi, fuisse ducis Indi istarum regionum, qui ante 30 circ. et quod excurrit annos ob caedem commissam ibidem capite plexus fuerit.

Charakteres primarii: Vertex depresso, amplius, versus latera supra tempora protuberans, planis semicircularibus vtrinque inde ab orbitali processu ossis frontis sursum diuergentibus. Jugalia ossa prominula. Olfactus officina amplissima, ita ut et conchae mediae in bullas quasi excavatae sint et sinus SANTORINI insignis capacitatis contineant.

Alia obseruata: Dentes incisores breuissimi, sed acutissimi, scalpriformes. Sutura frontalis superstes. Caluariae ossa valde tenuia; et totum cranium leuissimum.

Etsi pro certo mihi non constet, ad quamnam Americae borealis gentem cranium hocce proxime pertineat, in vniuersum tamen perfecte conuenit cum octonis imaginibus Indorum Cheroke sarum ad viuum a magni nominis artificibus delineatis x), quas cum crano illo

x) Septem viz. gentis suae principes a. 1730. Londini degentes ex MARKHAMI pictura aeri incidit Io. BASIRE.

Celebrem

illo studiose contuli: vtpote quae omnes malas protuberantes et ad vnum fere omnes verticem depresso monstrant.

Posteriorem huncce characterem artificio deberi probabile videtur, vtpote quo plures istius noui orbis plagae incolas infantum tenellorum capita deprimere et in dilectam sibi formam cogere post tot alios curatissime docuit cl. ADAIR y).

Amplissimae vero olfactus officinae egregie respondent, quae apud autores peritos et fide dignissimos de summa istorum barbarorum odorandi acie relata legimus z).

Celebrem vero sex nationum ut vocantur ducem, Iosephum TAYA-DANEEGAH ad magni artificis G. ROMNEY picturam, nigro quod dicunt opere expressit a. 1779. egregius chalcographus I. R. SMITH.

Neque ab his multum differt Virginici hominis 23 annorum elegans icon a claro artifice WENCESLAO HOLLAR a. 1645. ad viuum delinata et aqua forti incisa.

y) *History of the American Indians* pag. 8 sq. — „The Indians flatten their „heads in divers forms: but it is chiefly the crown of the head they depress, „in order to beautify themselves, as their wild fancy terms it: for they „call us long heads, by way of contempt,, etc. —

z) Cf. post REN. DE LAUDONIERE, P. CHARLEVOIX aliasque PHIL. G. FR. VON RECK *Reise nach Georgien in VRLSPERGERI Nachr. von der Salzburgischen Colonie in America* T. I. pag. 862.

X. CARIBAEI EX INSVL A SÆI VINCENTII.

(— Tab. X. —)

Ditauit collectionem meam hocce cimelio Perill. Baronetus JOSEPHUS BANKS: cimelium enim vocare non dubitabunt, qui norunt, vniuersam eam Caribaeorum stirpem quondam adeo celebrissimam hodie Aethiopum maxime liberorum hostili saeuitia fere totam extirpatam et ad vnam tantum alteramue familiam adhuc superstitem redactam esse, quae vnicē in insula SÆI Vincentii in remoto angulo solitariam vitam degit.

Caput est ducis eorum ante triennium circ. defuncti, cuius ossa, rogatu BANKSII generosissimi effodi curauit cl. ANDERSON horti regii in ista insula praefectus.

Charæteres primarii: Frons retropressa et orbitæ mirum in modum hiantes, patulae, sursumque quasi spectantes; eo fere modo ut in hydrocephalis spectantur; lamina scil. orbitali ossis frontis valde declivi, margine superciliari obtusissimo &c. Praeter alia quae ex in fluunt singularia ingens quoque notanda venit distantia, quae superium marginem ossis vnguis et fulcum supraorbitalem pro neruo frontali intercedit.

Alia obseruata: verticis ossa utrinque valde protuberantia. Nasi ossa paelonga. Denique singularis plane habitus coronae dentium incisorum extenorū superioris maxillæ; utpote quae non scalpriformis ut vulgo solet, neque obtuse conica, qualem in mummiae capitis descriptione diximus, sed talis sit, ut cylindrum osseum a postica parte oblique truncatum et fulco longitudinali inscriptum, exhibeat.

Exactissi-

Exactissime respondent rarissimi huius crani conformatio*n*ni, quae de singulari Caribaeorum studio, neonatorum capita variis artificiis peculiarem in modum formandi, testes autoptae locupletissimi uno ore testantur. Mirari adeo satis nequeo scepticam quorundam neoterorum diffidentiam, qui totum hocce infantum capita fingendi artificium tanquam impossibile in dubium vocare ausi sunt *a*). Vix enim quisquam circa rei possibilatatem, vt hac voce vtar, haesitabit, qui consideret ossibus quidem (vt ALBINI verba mea faciam,) naturam firmam esse, duram, rigidam: eademque vero nihilominus plerisque corporis nostri partibus mollibus longe magis mutabiles esse, vtpote quibus non solum fortuitae ex fracturis iacturae miranda reproductionis vi facile reparentur (quod in vulneribus partium carnosarum cum substantia deperdita ob caussam alias a me indagatam *b*), successu caret); verum et secundum naturae ordinem elementa eorum perpetuo renouentur et cum aliis nouiter appositis commutentur. Perpetuam enim nouarum particularum ex purpureo sanguinis fluento ossibus adlato appositionem post tot alia argumenta tritissimis hodie de rubiae tintorum in osa animalium effectu specifico experimentis, euictum est. Absorptionis contra substantiae osseae vnum instar omnium afferre liceat vulgatum phaenomenon, alueolos scil. mandibularum post dentium casum deletos. Ex ipsa autem hacce haud inficianda substantiae osseae perpetua commutatione facile iam si quid video, intelligitur, quomodo etiam figura et conformatio ossium infantilium sensim mutari et in varias species cogi possit, quando nempe diutinus et per annos continuatus constans et violentior pressus in ea agit; quod sane eo minus mirandum, cum et in adultis passim phalanges digitorum extremorum pedis calceorum arctorum diutina constrictione deformes reddi, imo per ancylosin concrescere, videamus.

D 2 Quid

a) v. c. clar. SABATIER in *Tr. complet d'anatomie* T. I. pag. 25. ed. Paris. 1781. desideratiss. CAMPER in *klein. Schriften* I. c. pag. 17. et nuper rime adhuc D. ARTHAUD in *Journal de physique* m. Apr. 1789.

b) *Institution. physiol.* §. 460.

Quid quod et longe minus violenta actio fluidi cuiusdam, puris v. c. ossium cauernis inclusi sensim pedetentimque eas expandere et formam earum immutare potest, cuius rei documentum dum haec scribo coram video in mustelae vulgaris sceleto, cui sinus frontalis dexter pure in eum congesto et vermiculis lumbricoideis in eodem nidulantibus in amplam bullam dilatatus est. Similem casum in homine obseruauit collega coniunctissimus cl. RICHTER c). Idemque fere effectus est aquarum cerebri ventriculis in hydrocephalo inclusarum vtpote quae eadem ratione frontalis ossis laminas orbitales deprimere et antrorum protrudere solent, qua in Caribaeo nostro easdem externo frontis pressu protrusas conspicimus.

Verum et iam muscularum actionem adultis et obfirmatis ossibus nouam et a pristina alienam formam impertire posse, senum diu edentulorum maxilla inferior docet, vtpote cuius anguli laterales, mutata totius ossis et maxime menti directione et ad superiore mandibulam relatione, mirum quantum sensim a naturali habitu deflectunt, longe obtusiores fiunt &c. Imo vero et similem effectum non semel in craniis obseruaui, quibus in alterutro tantum latere malares dentes lapsi et alveoli obsoleti erant, quam quippe iacturam itidem angulorum maxillae inferioris inaequalitas secuta erat: quale quid supra ad mumiae cranium annotau. Nec dispar ratio est egregii speciminis pathologici, quod vt tot alia munificentiae perill. L. B. AB ASCH debeo, quodque itidem obsequiosam ossium indolem, qua violentae et diurnae constrictioni sese accommodant, ad oculum demonstrat. Cranium est virilis aetatis hominis, cui ex perenni spasmo muscularum faciei sinistri lateris ea ipsa ossa, quibus adfiguntur, adeo contracta sunt, vt cum dextro faciei osseae dimidio collata, monstruosam fere discrepantiam monstrant, idemque cranium ab alterutra lateralí facie spectatum diuersae plane aetatis et magnitudinis species prae se ferre videatur. Spasmo autem mirram eam sinistri lateris contractionem tribuendam esse, praeter alia primo statim intuitu iugalis ossis sinistri a dextro differentia docet, vtpote

c) Nov. commentar. soc. reg. T. III. ad a. 1772. pag. 86 sq. 89.

vtpote quod eadem ratione deorsum tractum cernitur, qua maxillae inferioris ala sinistra sursum acta est.

Artificiali ergo cranii infantilis formationi physiologiam et osteogeniam tantum non repugnare, vt potius ad amissim eidem respondeant, luculentissime patet.

Iam ergo ad Caribaei cranium reuertamur, quod ipsi huic excursioni ansam praebuit, quodque haud inficianda eiusmodi artificii vestigia et effectus prae se fert.

Non vnum idemque modus est, quo Caribaeos istam infantium suorum capitum formationem perficere, itineratores referunt. Alii fronti alligato asserculo id perfici testantur d), alii premendo caput inter binos eiusmodi paruos asperes e), alii denique nuda encheiresi, manu scil. frontem diu et frequentissime comprimente f).

D 3 Facile

d) Cf. v. c. LABAT l. c. T. II. p. 72. — „Les Caraïbes sont tous bien faits „et bien proportionnez, les traits du visage assez agréables, il n'y a que „le front qui paroit un peu extraordinaire, parcequ'il est fort plat et comme „enfoncé. Ils ne naissent point comme cela, mais ils forcent la tête de „l'enfant à prendre cette figure, en mettant sur le front de l'enfant nouveau „né une petite planche liée fortement derrière la tête, qu'ils y laissent „jusqu'à ce que le front ait pris sa consistance, et qu'il demeure aplati, „de maniere que sans hausser la tête ils voyent presque perpendiculairement „au dessus d'eux.“ —

e) THIBAULT DE CHANVALON l. c.

f) Ex nube testium ROCHEFORT, DU TERTRE, DE LA BORDE etc. verba citare licet auctoris egregii sed parum cogniti RAYMUNDI inquam BRITANNI qui in *dictionario Caribaeo* pag. 145 sequentibus: — „Tous les sauvages hommes et femmes ont une même coiffure, et affin „qu'elle soit accomplie à leur mode, bien tost après que l'enfant est né, la „femme, qui est choisie pour cela, pestriſſant de nouveau sa teste, l'élargit „par le haut et l'unit comme en penchant par le bas jusques aux yeux, „aplatissant le front à l'égal du reste. (et en cela ils veulent faire consi „ſter leur beautés.), — et paulo post ita pergit: — „La mère près de deux „ans de temps pendant le jour, pose les jambes de l'enfant sur une de „ses cuisses (estant assise) et la teste sur l'autre, l'enfant étant endormi, „elle ouvre sa main droite, la pose sur le devant de la teste de l'enfant, „appuye son coude gauche dessus, pauche sa teste sur sa main, et dort „ainsi avec l'enfant, affin de faire subsister la forme qu'on lui a donné. „Cela fait qu'ils ont de gros yeux, qui leur sortent hors de la teste. Je „ne me suis pas apperçeu que cela les rendit ordinairement camus.“ —

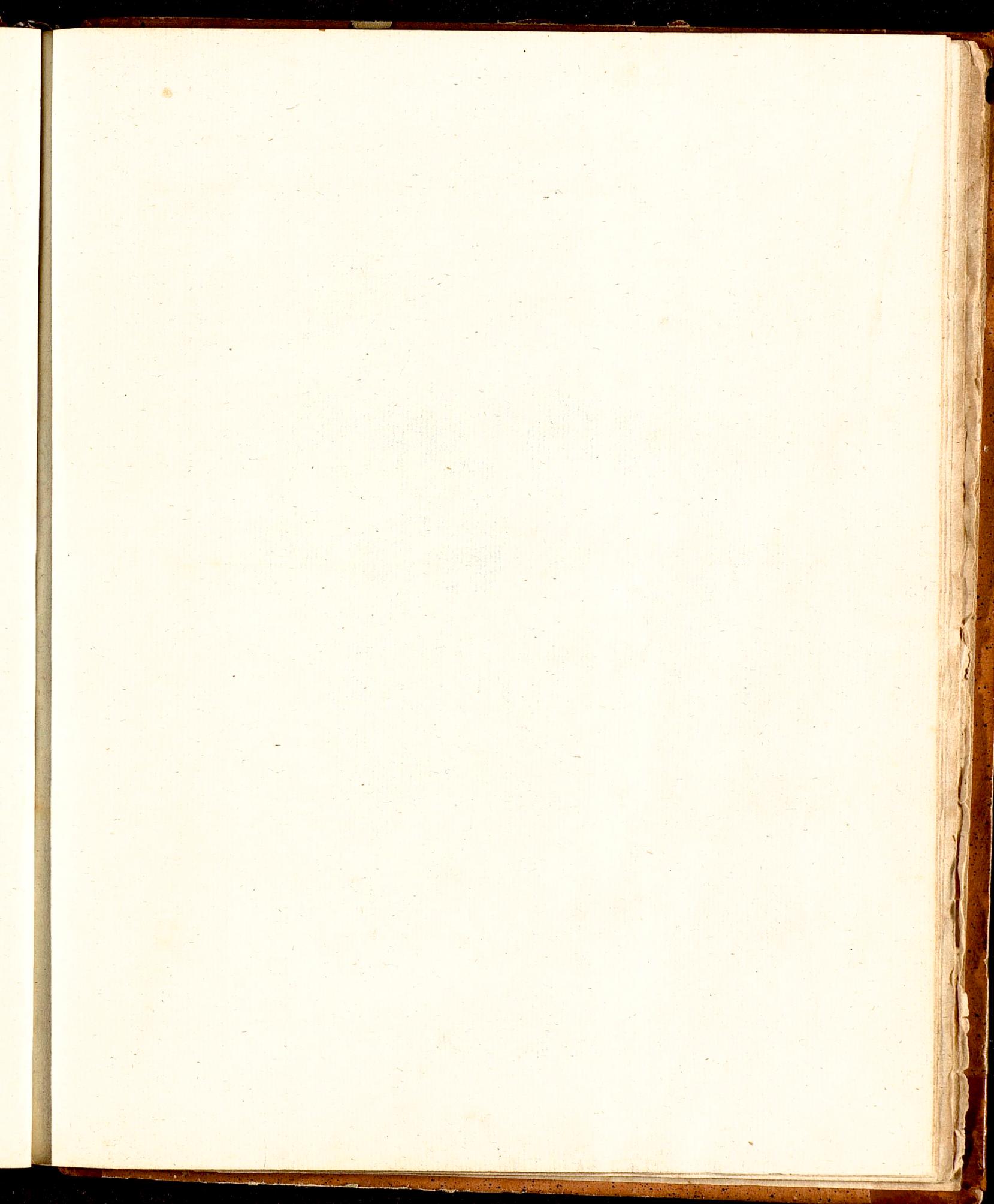
Facile ergo patet in tanta methodi varietate, et arbitraria illius praesertim applicatione quae nuda manu perficitur, effectum quoque non perinde eundem expectari posse. Ita v. c. quod meam collectionem ornat ex ista gente cranium, etsi primo intuitu charactristico proprio habitu agnoscendum, non tamen adeo monstrosam frontalis ossis impressionem p[re]se fert, qualis in caluaria Caribaei, quam HUNALDUS quondam descripsit g), conspicitur: quam vero anomalam et a sueta Caribaeorum capit[is] forma abhorrentem, et non nisi a violentiore excessu artificiosae istius manupressionis natam esse, facile patet, si ea contuleris, quae de Caribaeorum habitu idonei testes referunt, quorum neuter tam horridum et deformem eum describit, omnes vero tales perhibent, qualem nostrum specimen p[re]se fert, cui et ea Caribaei caluaria respondet, cuius icon nuper ex cimelii musei philadelphorum insulae Domingo depromta publici iuris facta est h).

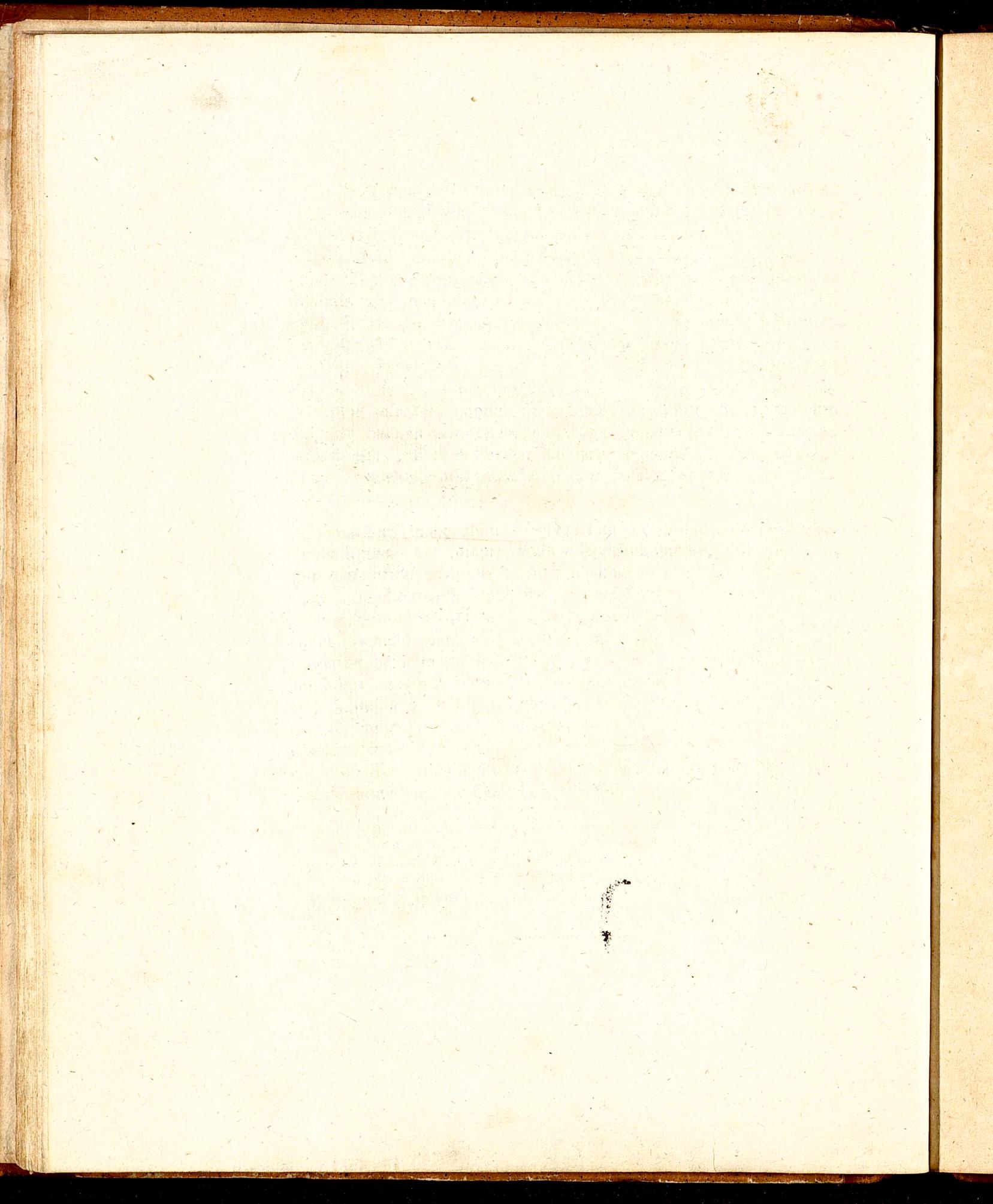
Similem inaequalem effectum tam arbitrariae capita neophytorum ligando aut comprimendo efformandi methodi alterum quoque demonstrat cranium Turcae in nupera obsidione Oczacovensi occisi, quod iunctim cum priore quod supra exhibuimus miserat generosissimus ASCHIUS: quodque etsi in vniuersum charactere quem diximus primario, occipitio scil. vix ultra foramen magnum retrorsum prominente sed sursum ascidente, perfecte cum priore conueniat, nutricis tamen, vt verisimillimum videtur, negligentia tam inique ligatum fuit tenello, vt iam mirum in modum oblique pressum appareat, et a vertice spectatum peripheria eius fere ad rhombi speciem accedat, frontis scil. dimidio dextro, et bregmate contra sinistro prominentibus, dextro vero verticis osse cum sinistra frontis parte luculentissime intro pressis.

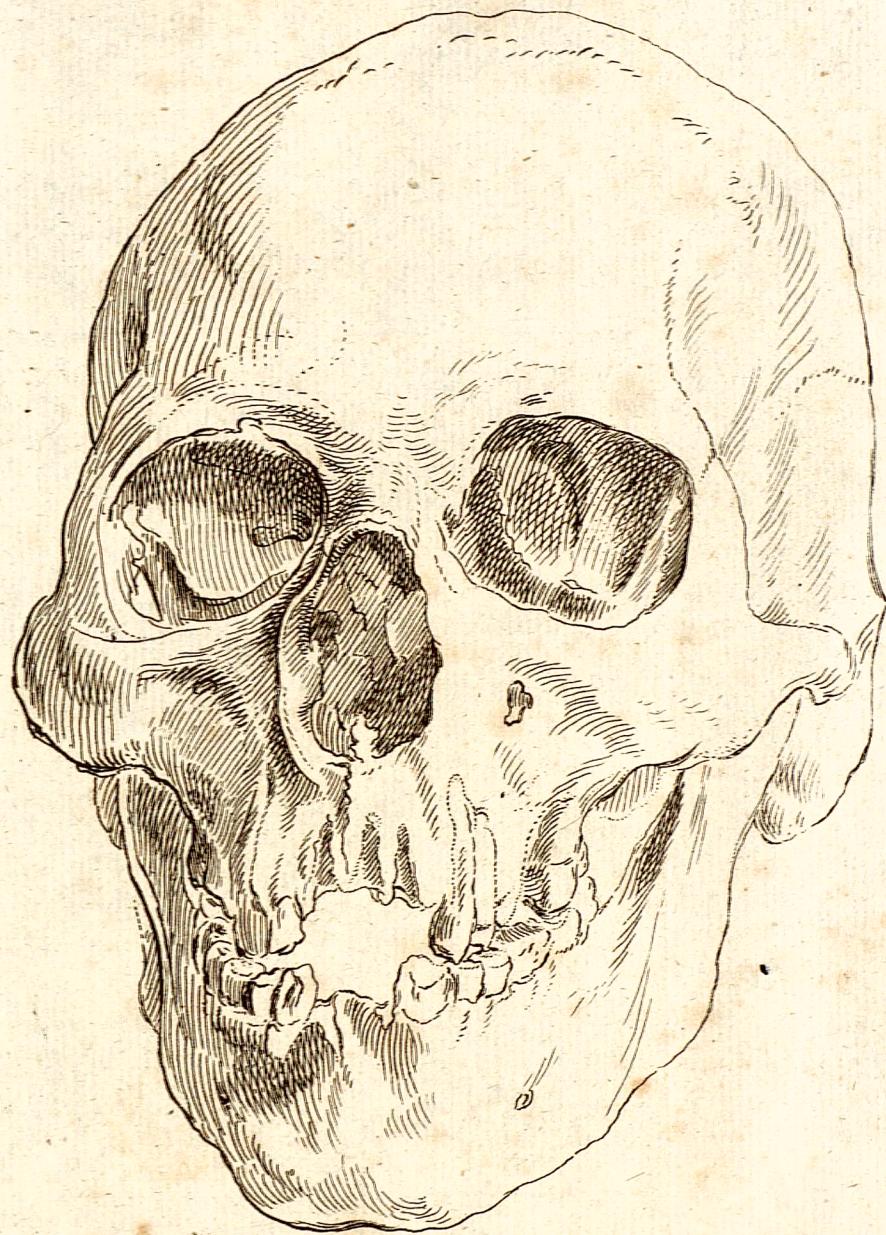
g) *Mémoires de l'acad. des Sc. de Paris* a. 1740. pag. 371 sq. tab. XVI. fig. I.

Aut grauter fallor aut ipissimum hocce est cranium quod iam in museo cl. CLINE Londini seruatur, vbi denuo delineauit et iconem aeri incisam per illustri BANKSIO dedicauit a. 1785 CAMPERS.

h) *Journal de physique* l. c. tab. I.

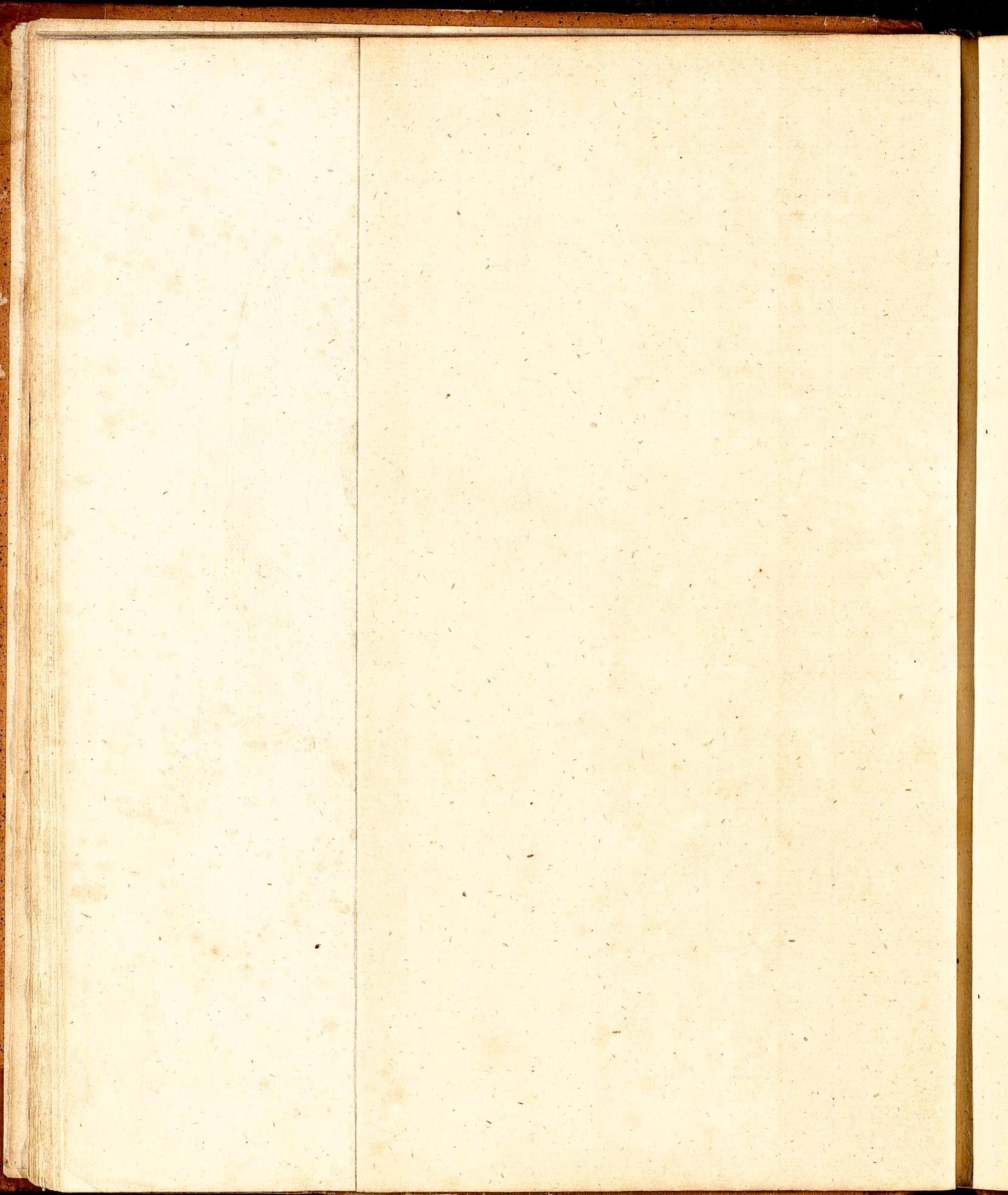

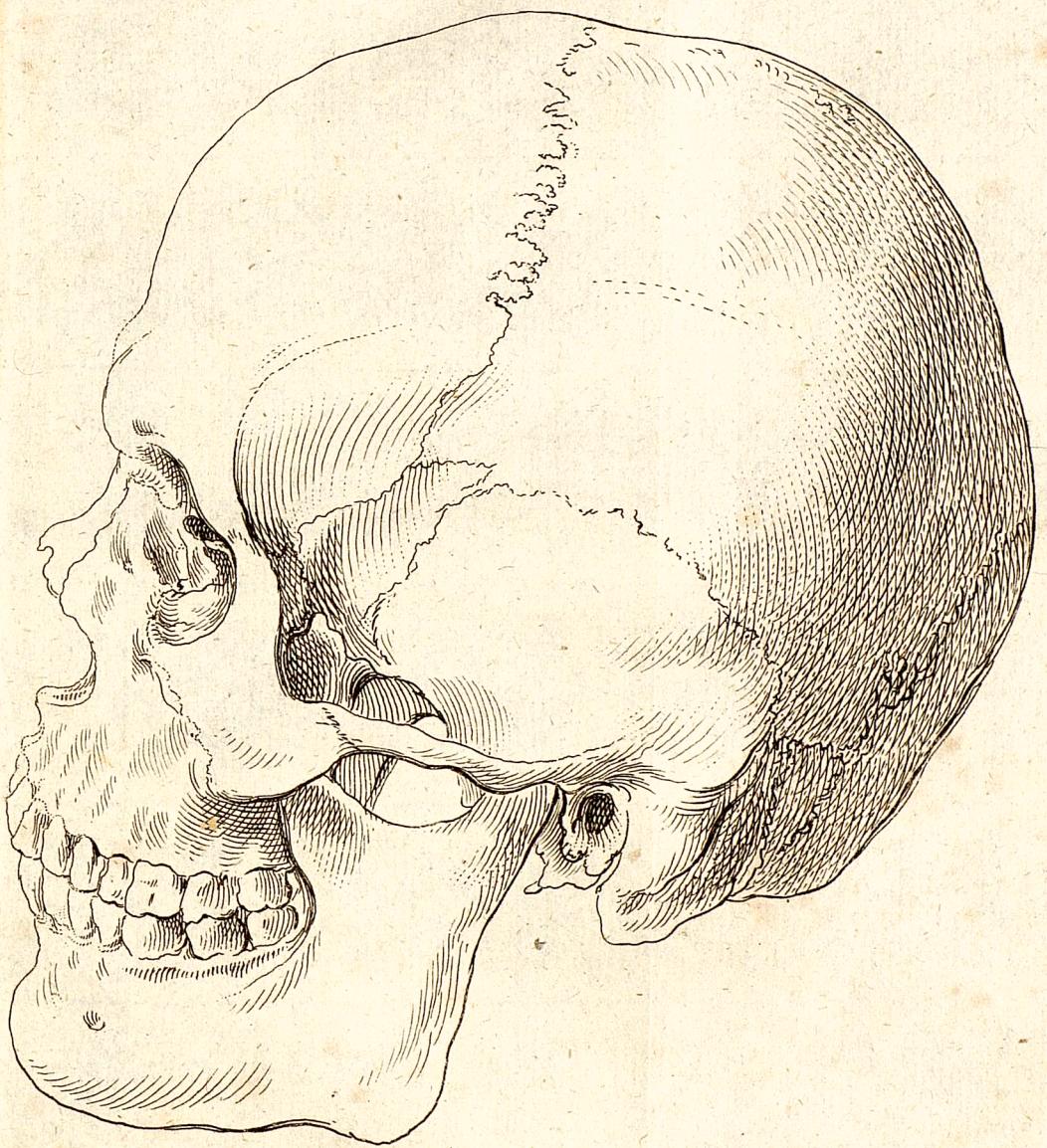

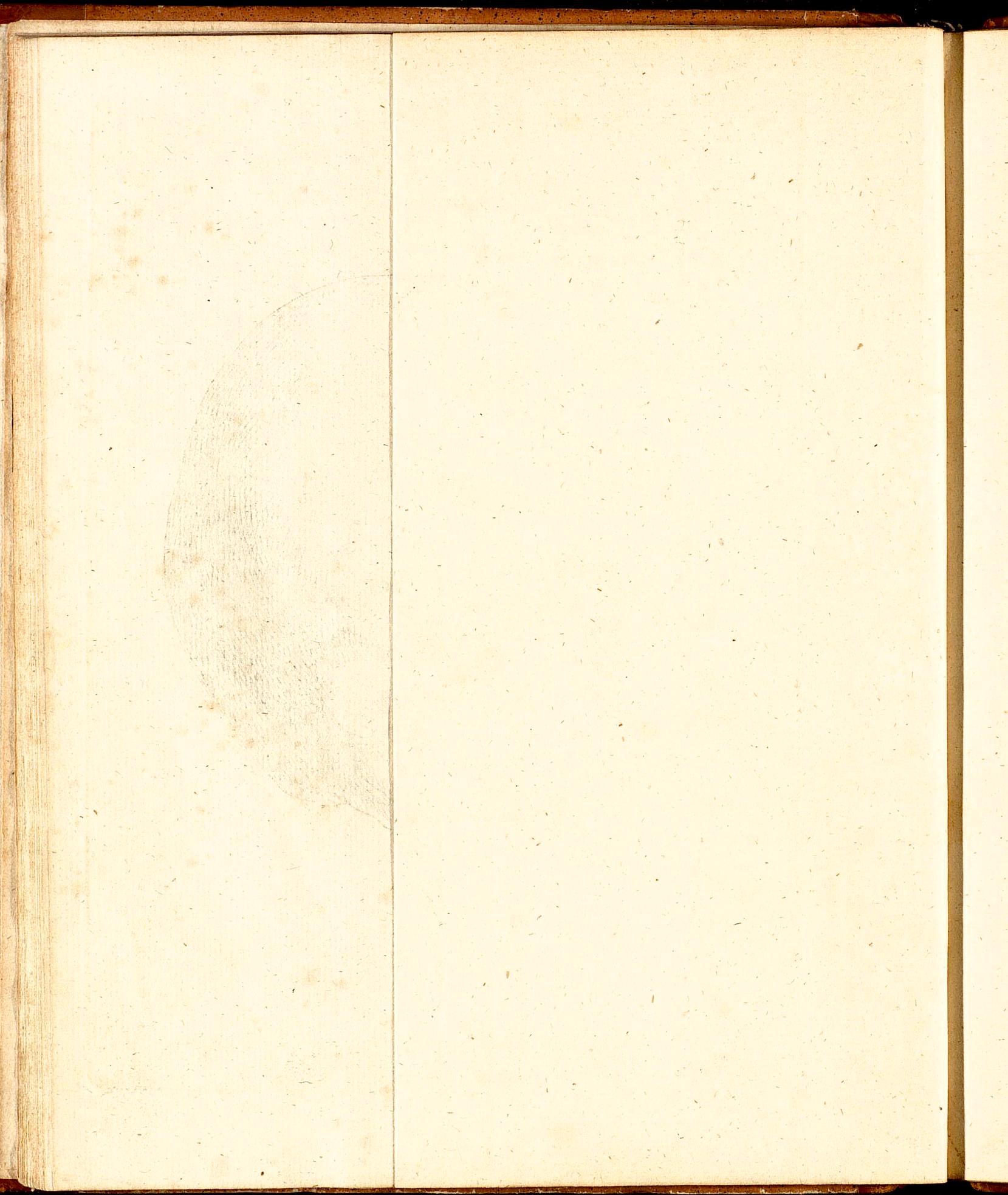
I. Mumiae Aegyptiacæ.

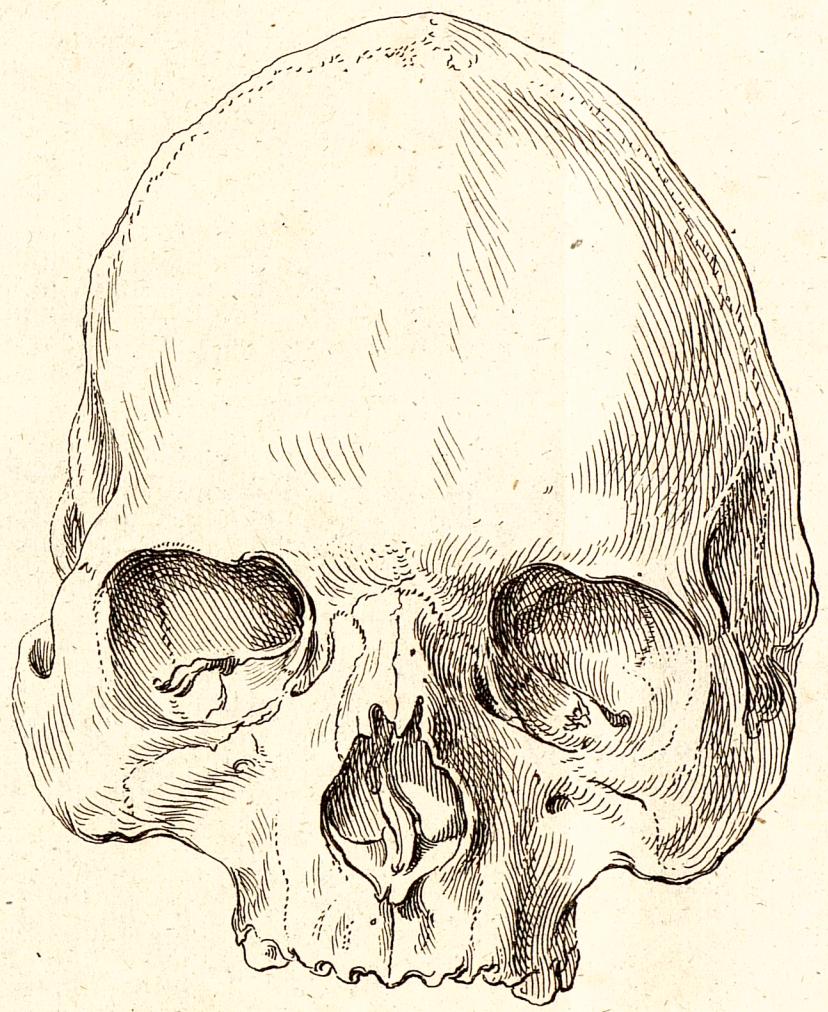
S. Zimor del. Rijzenh. f.

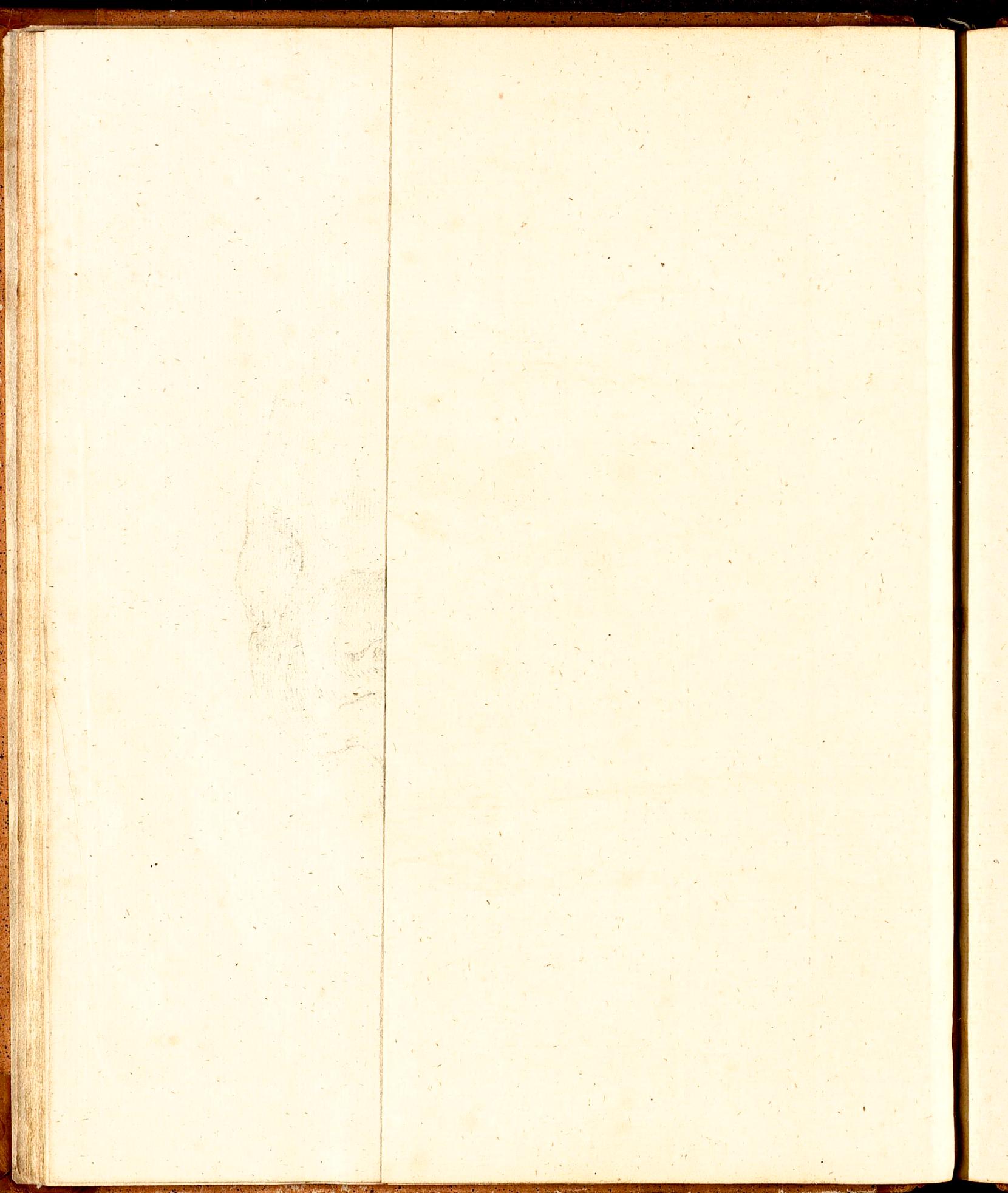

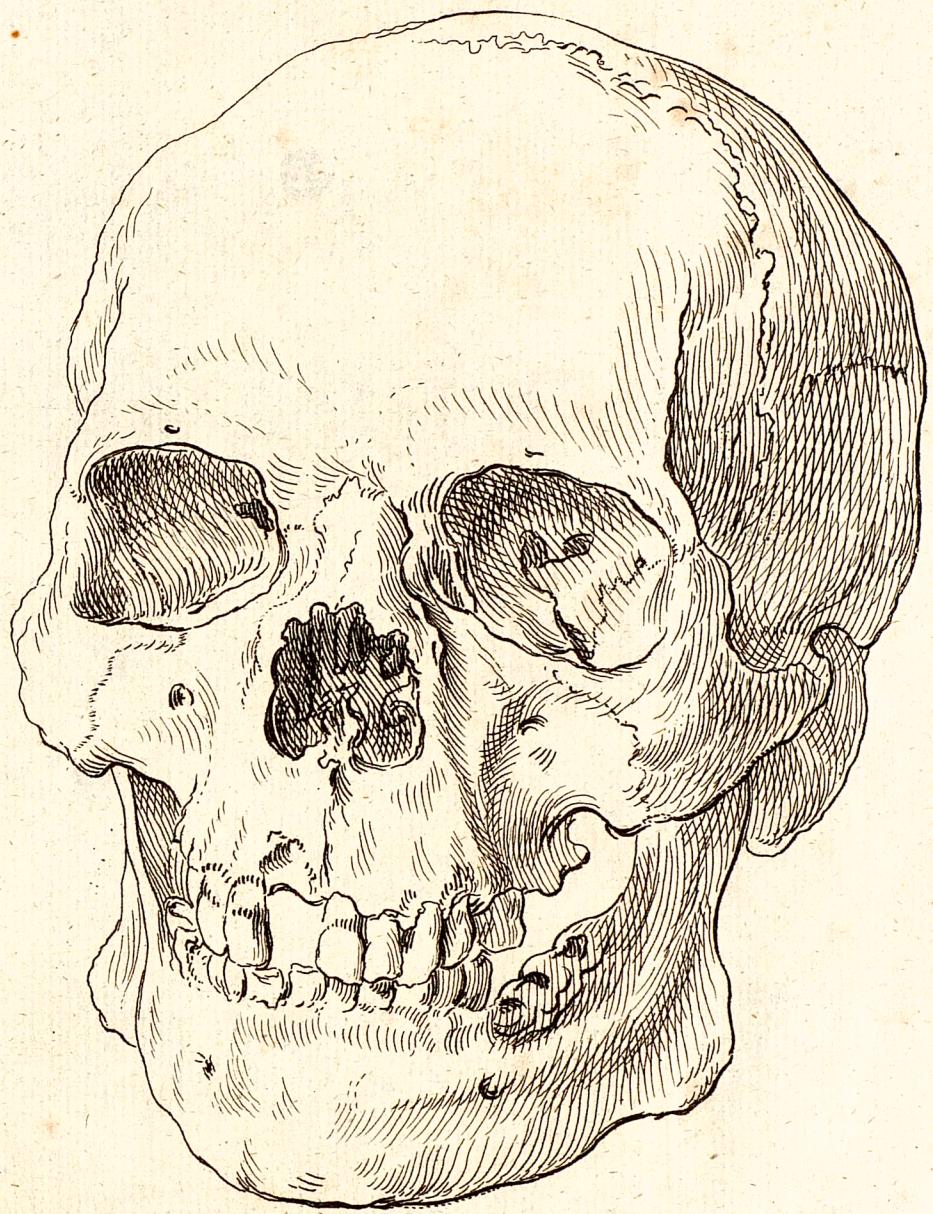
III. Turcae.

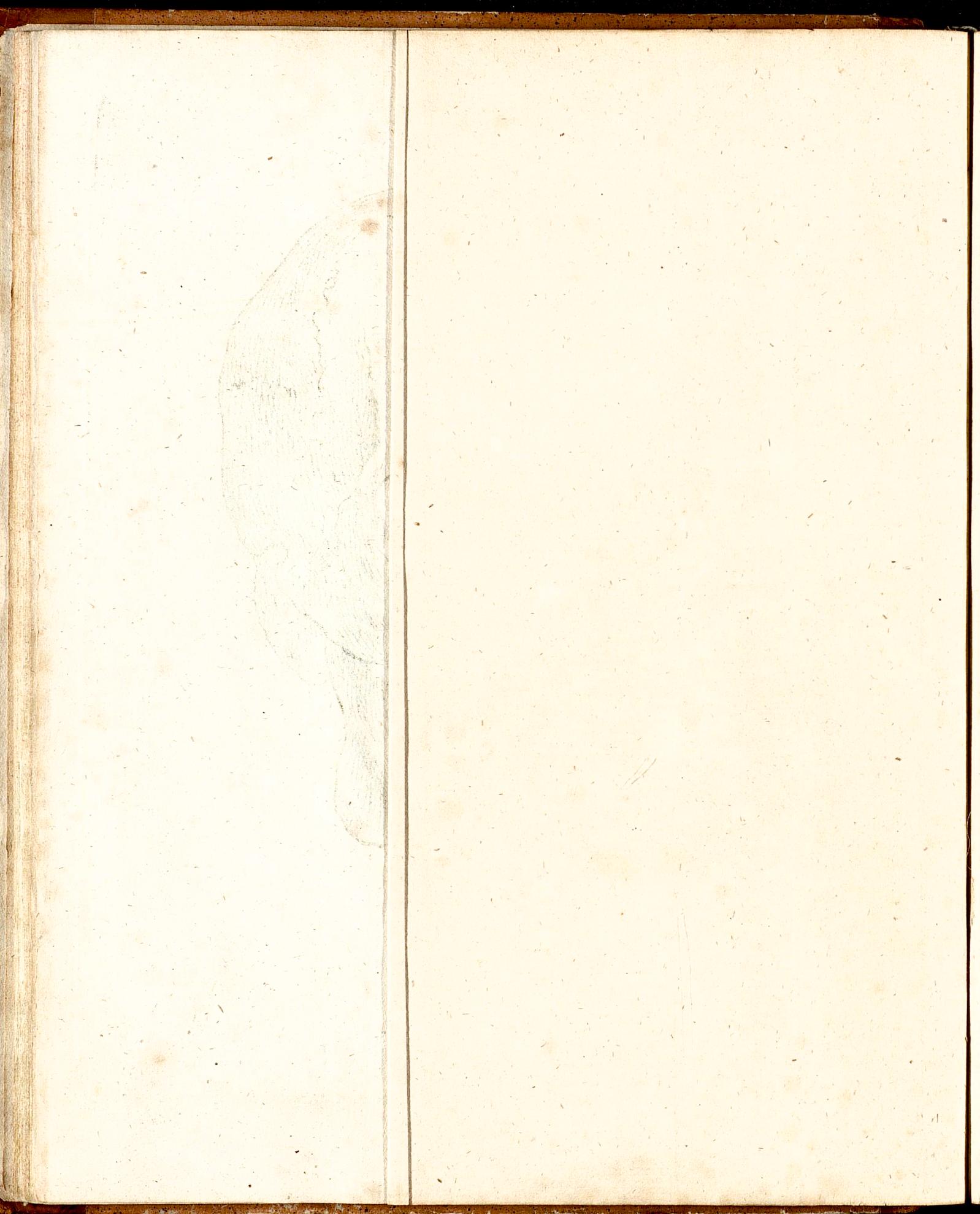

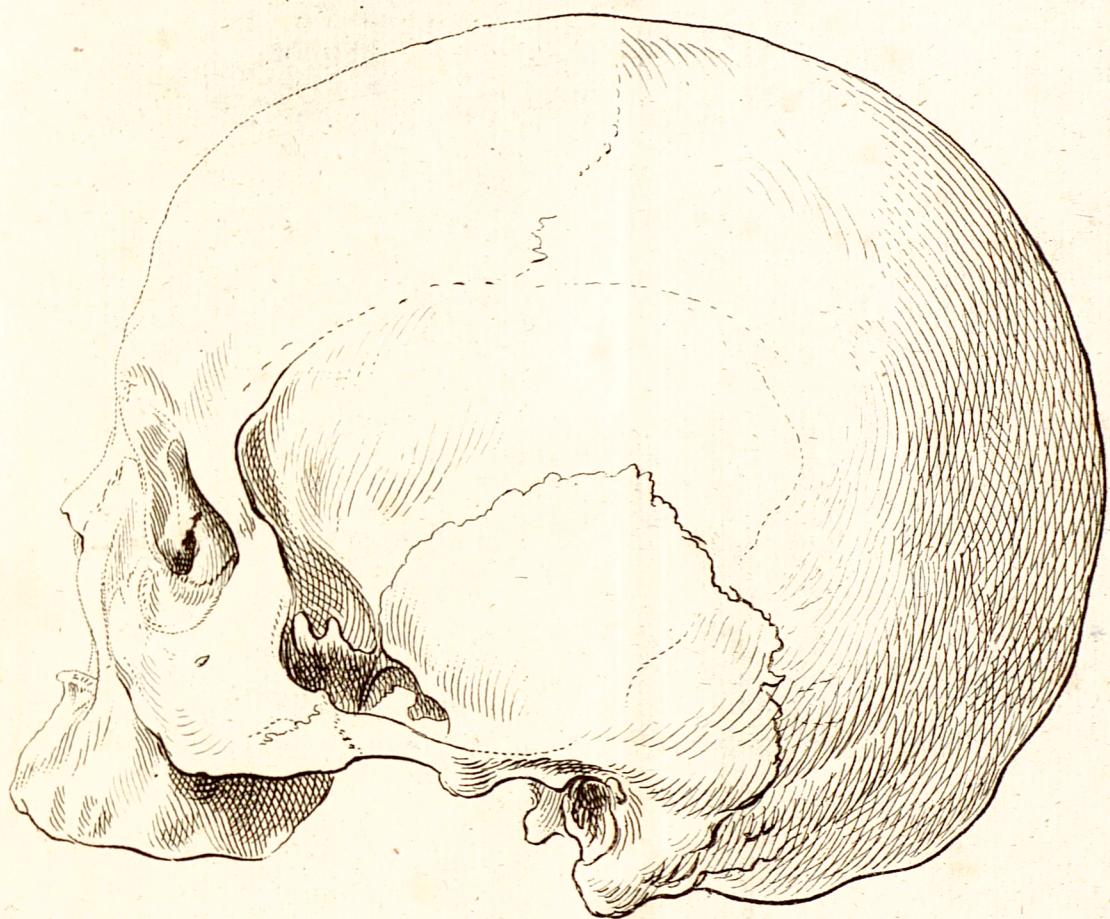
III. *Afiatae macrocephali.*

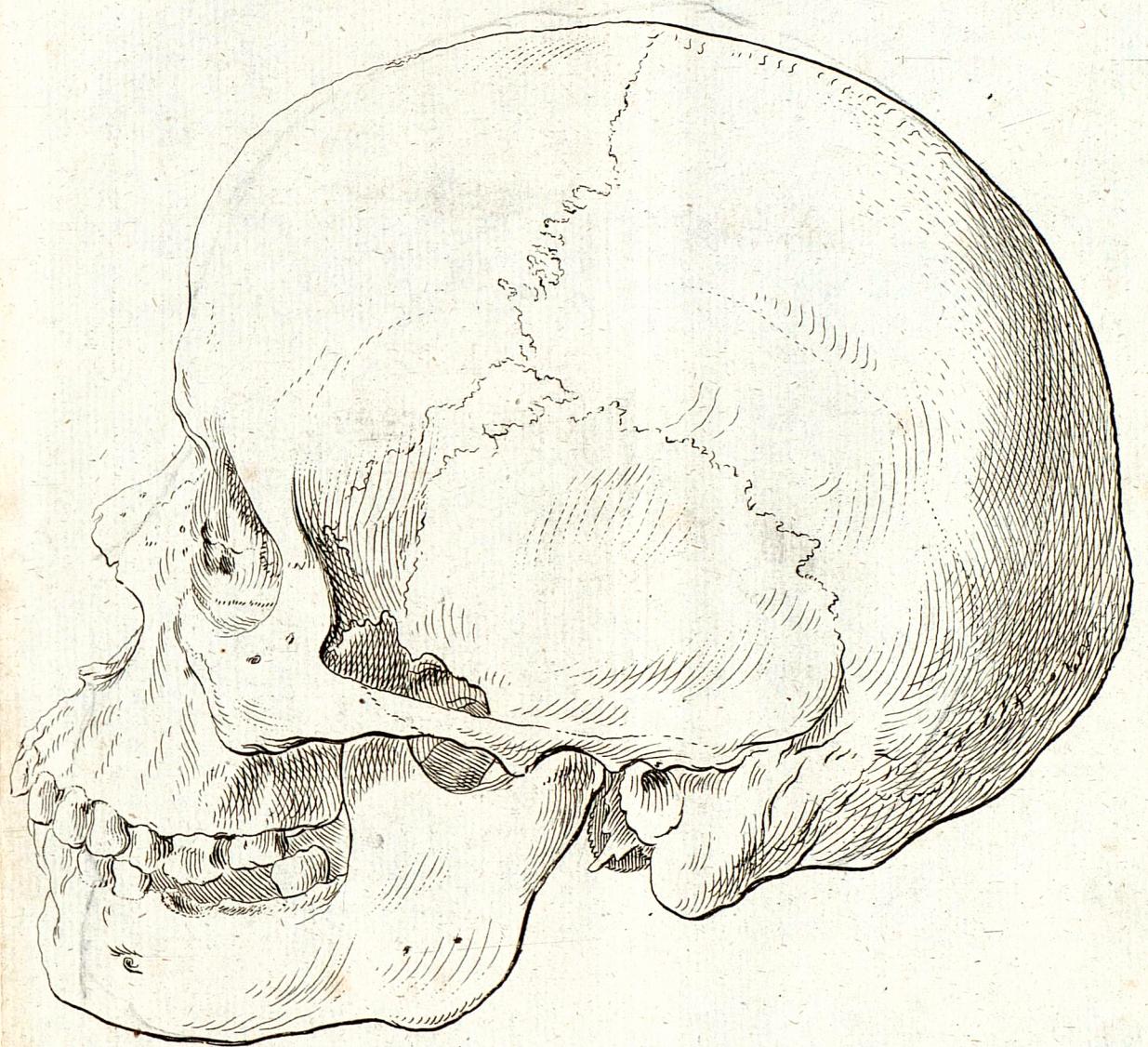
IV. Casacci Donensis.

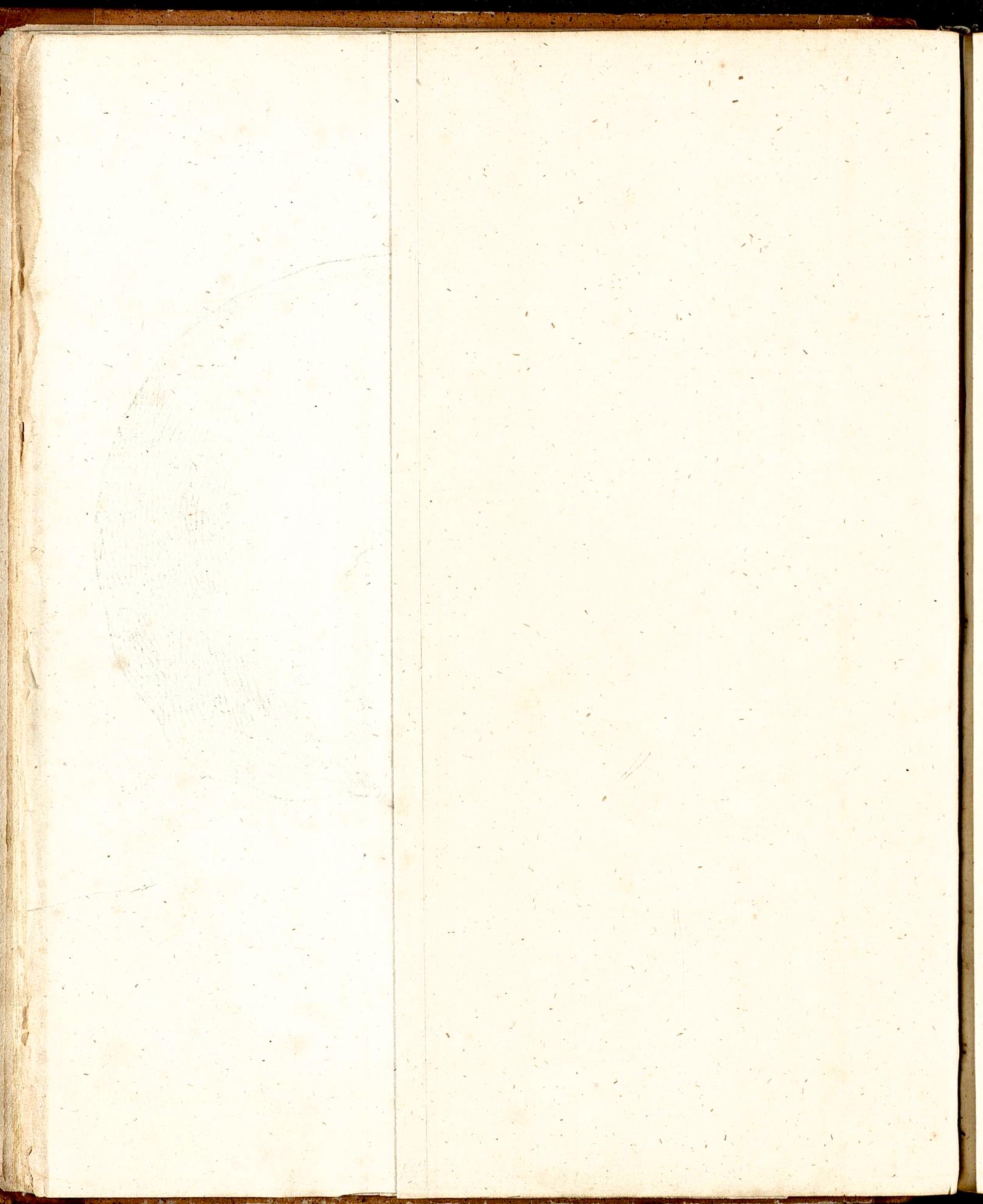

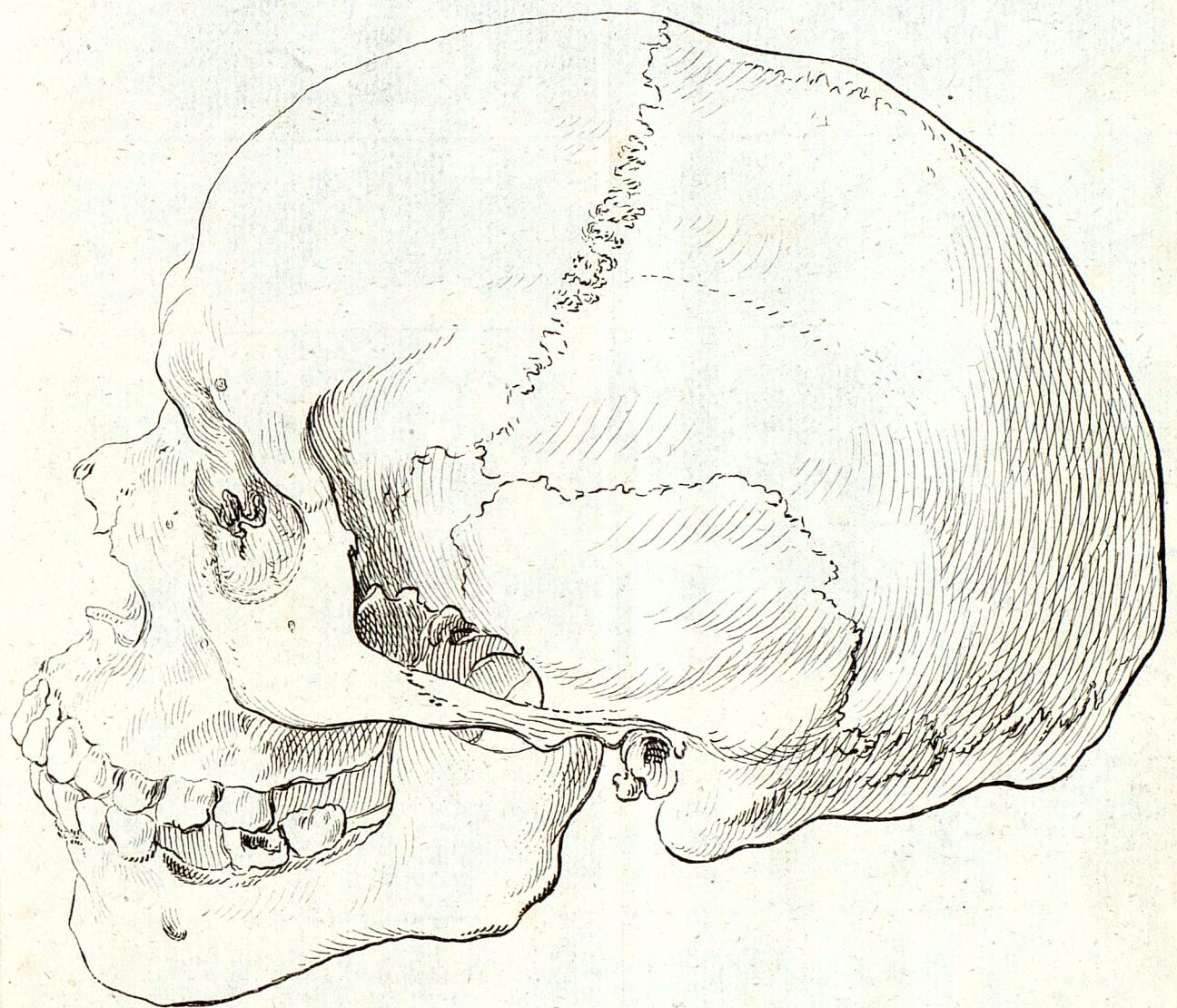
V. Calmucci.

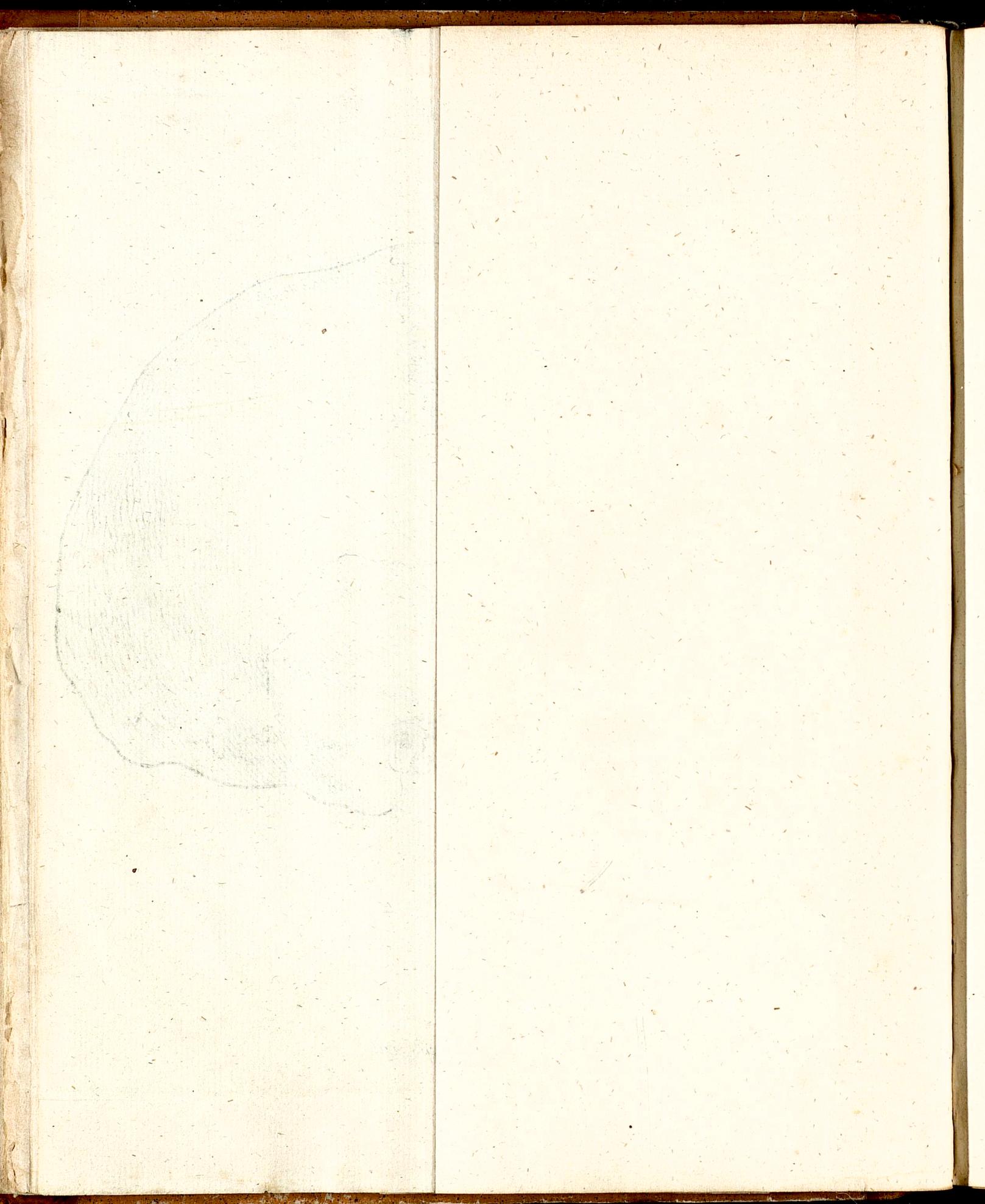

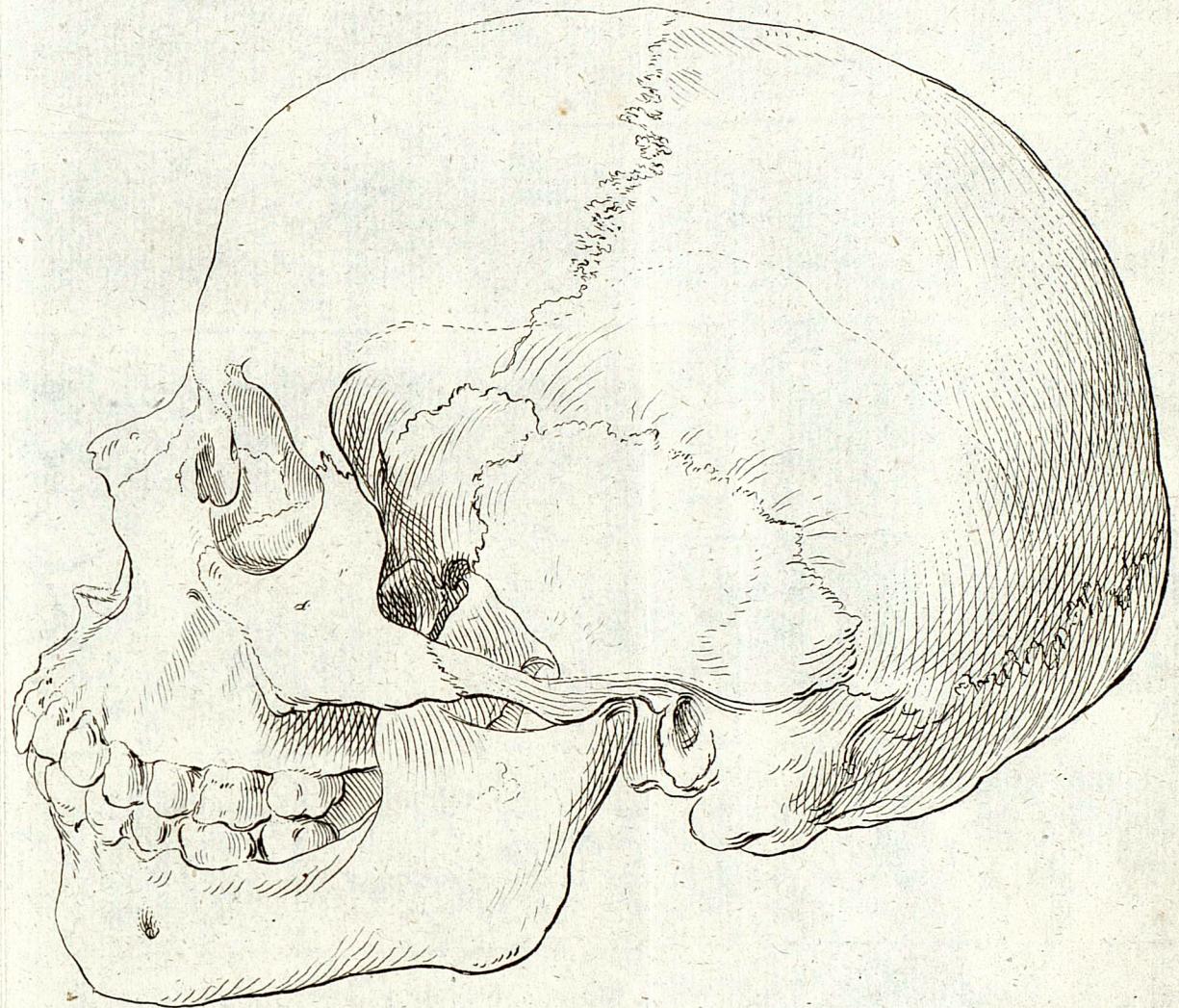
VII. *Aethiopis* mi.

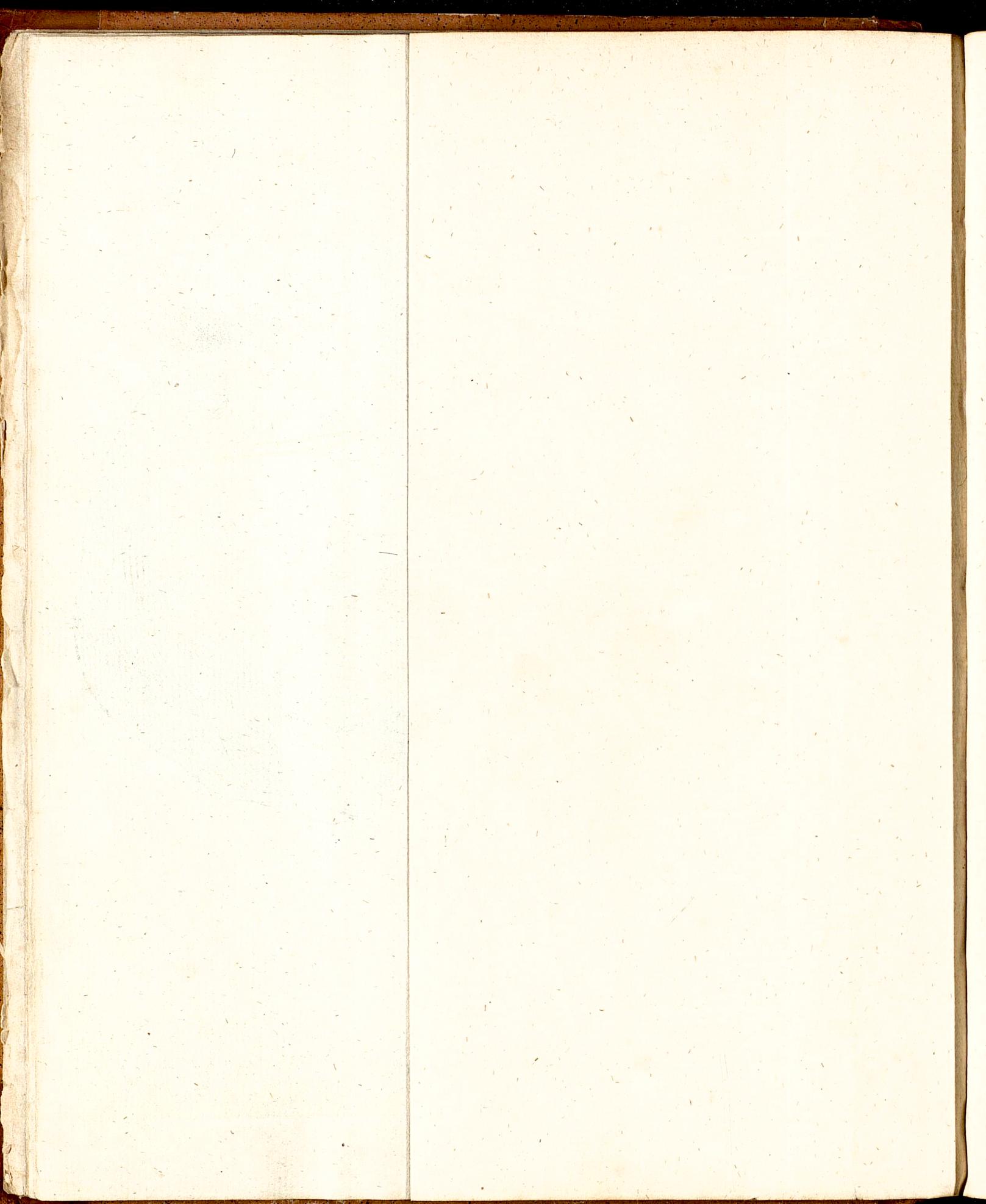

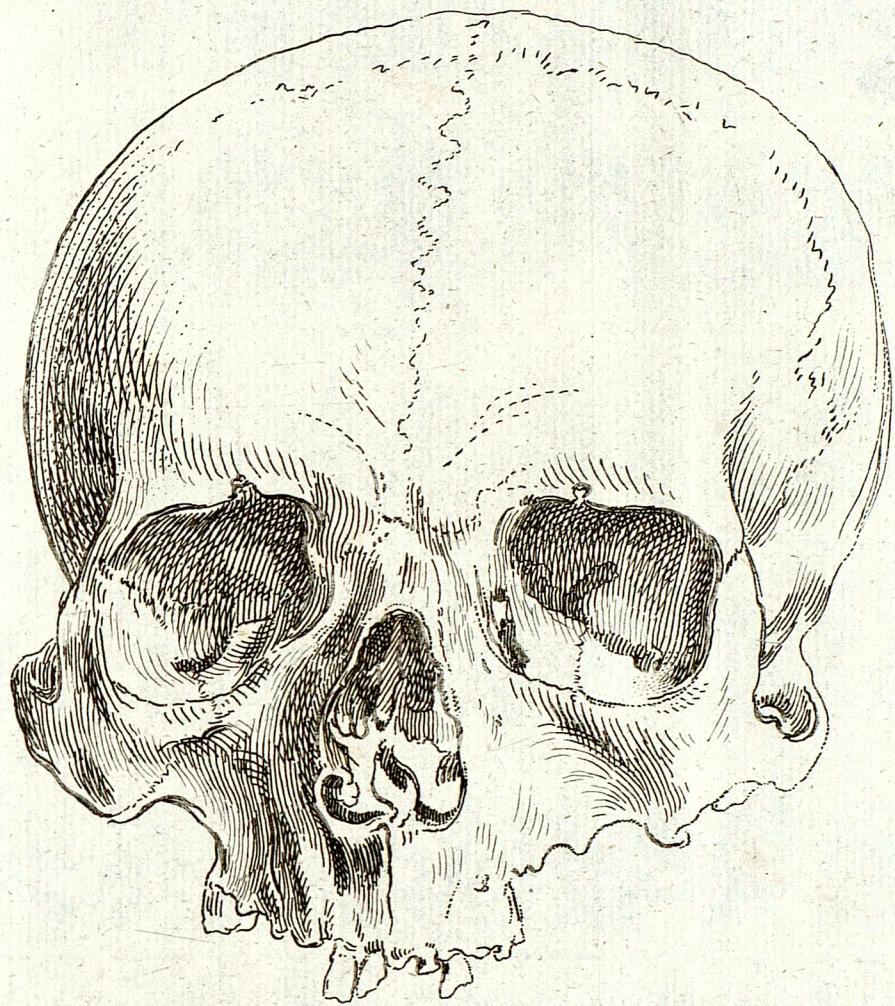
VII. *Aethiopus* 2de.

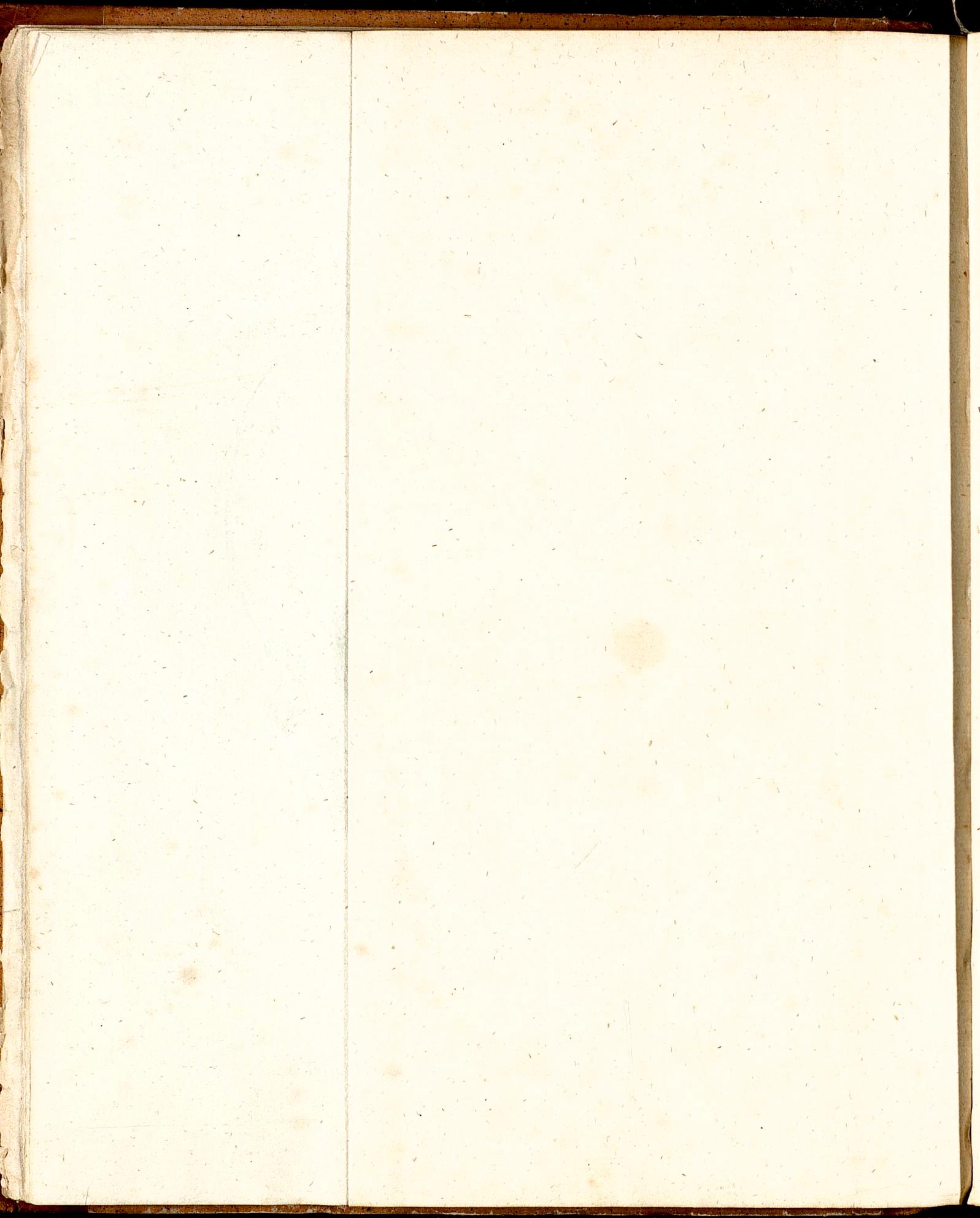

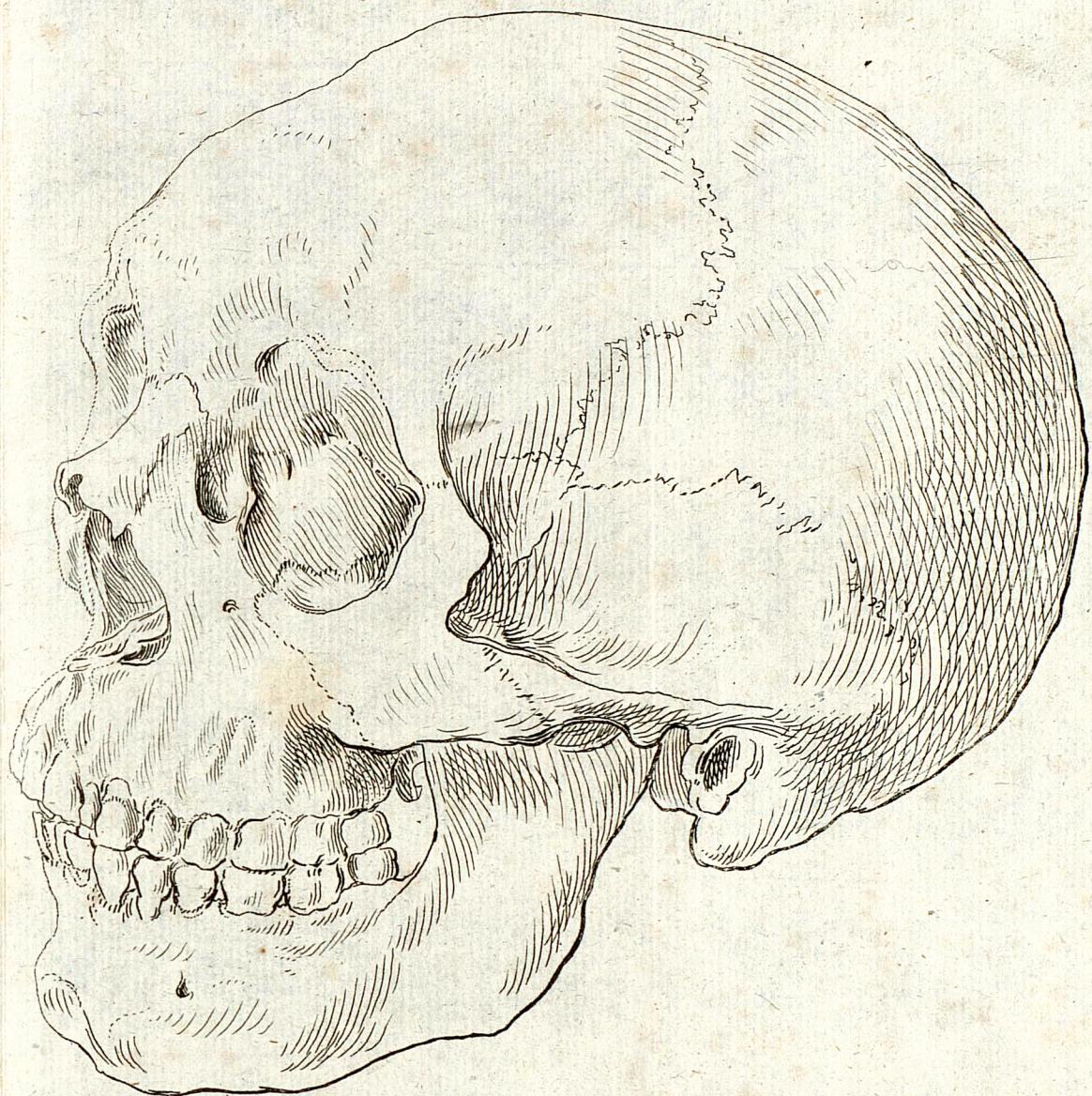
VIII. *Aethiops* 3ta.

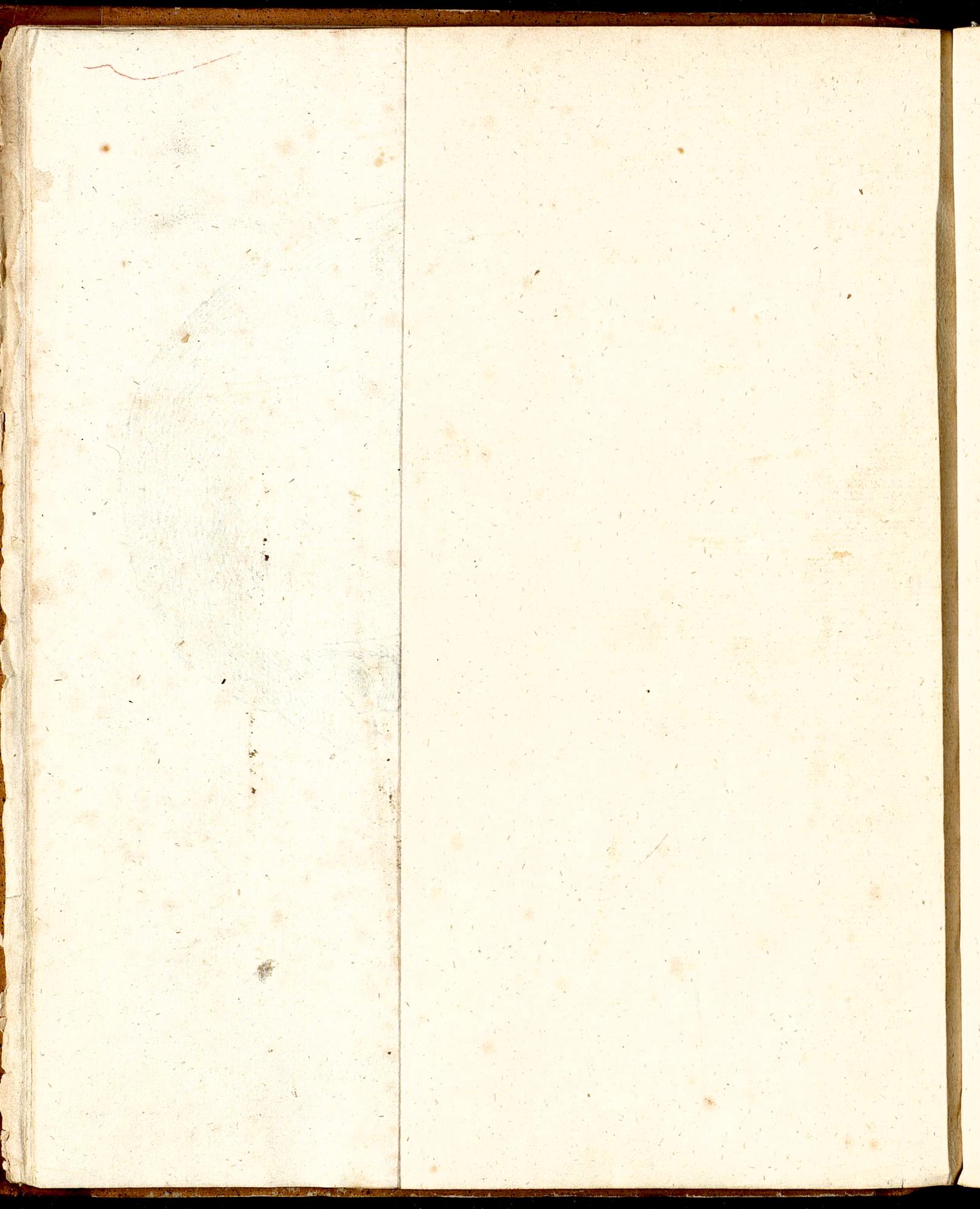

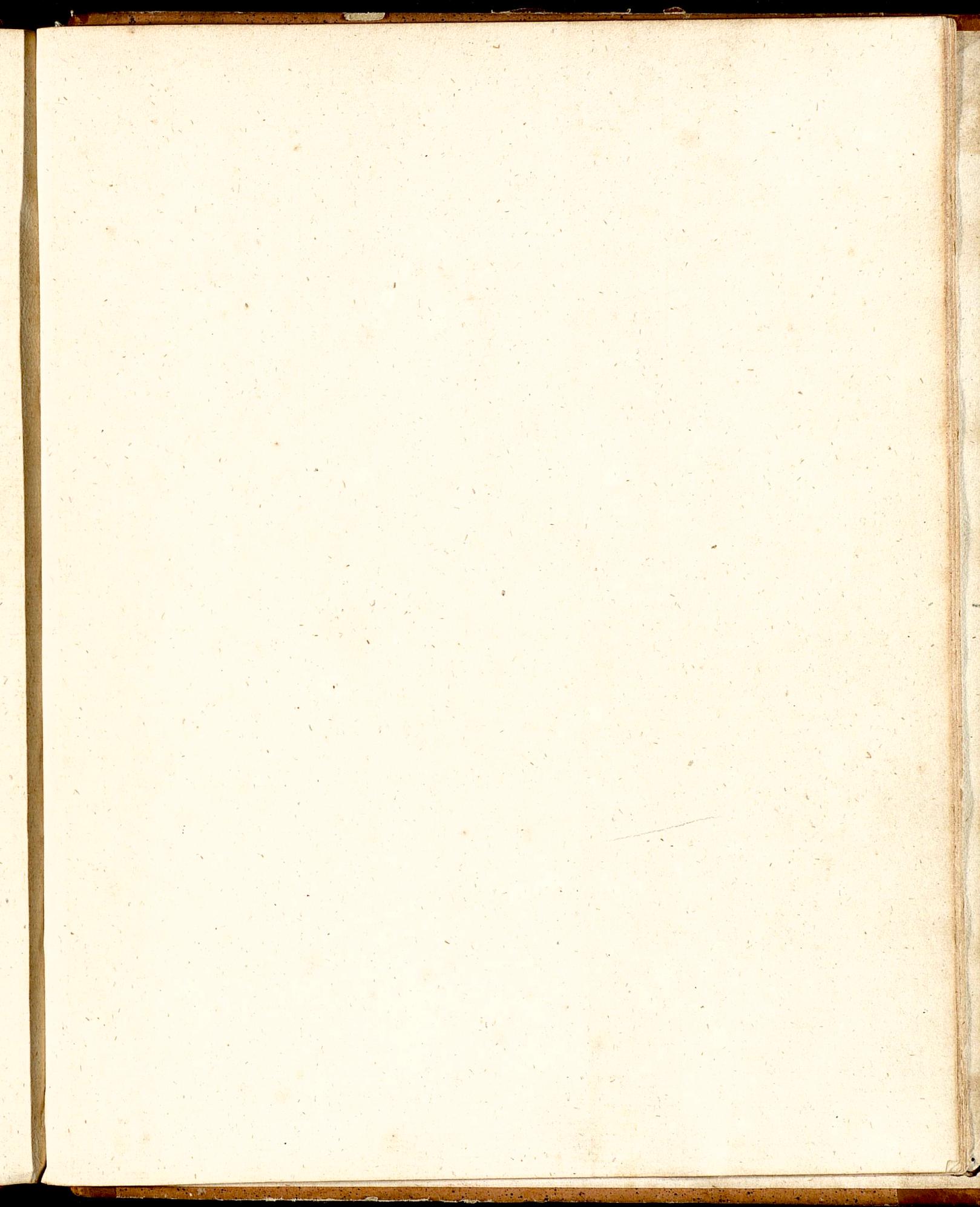
IX. *Indie Americae septentrionalis.*

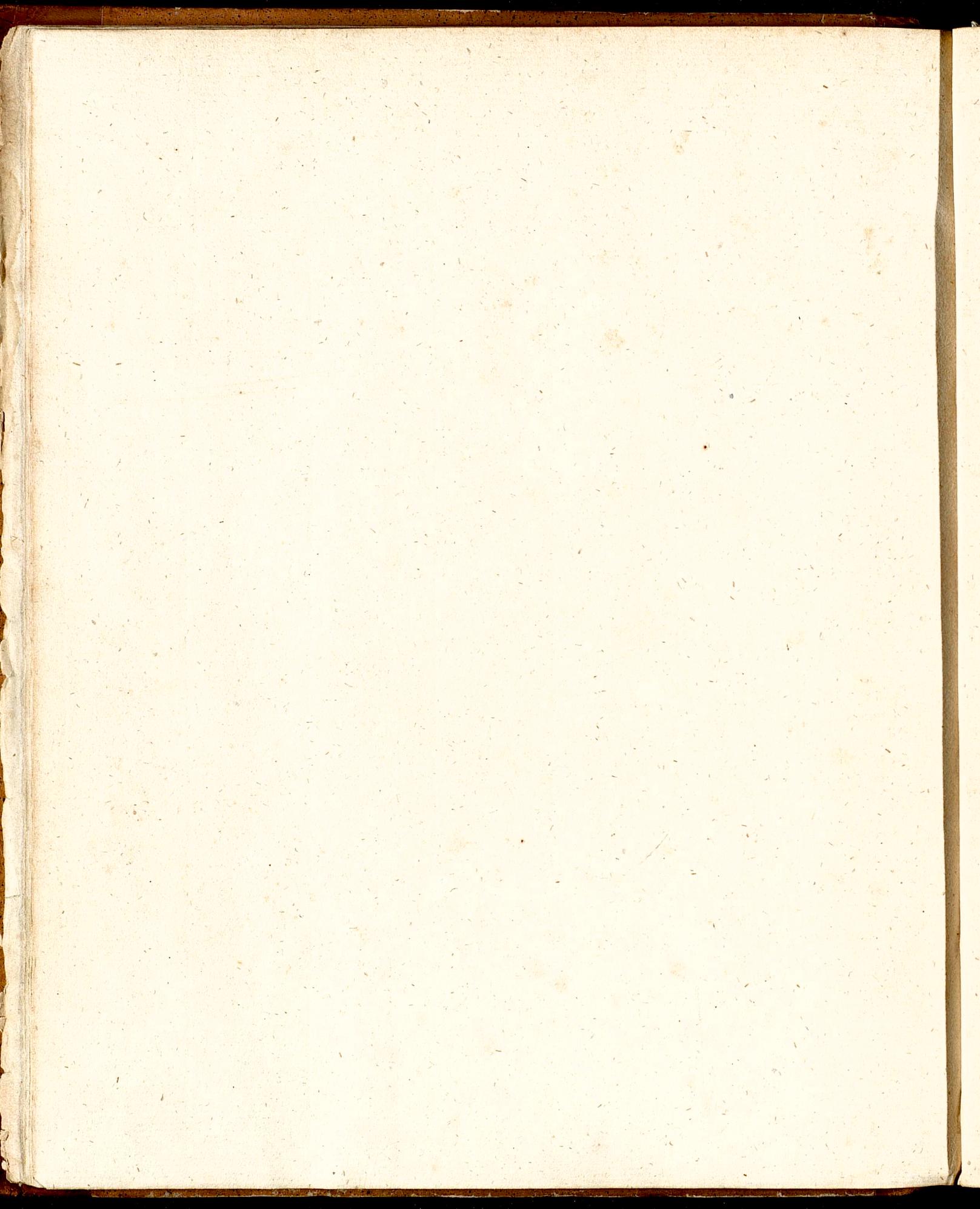

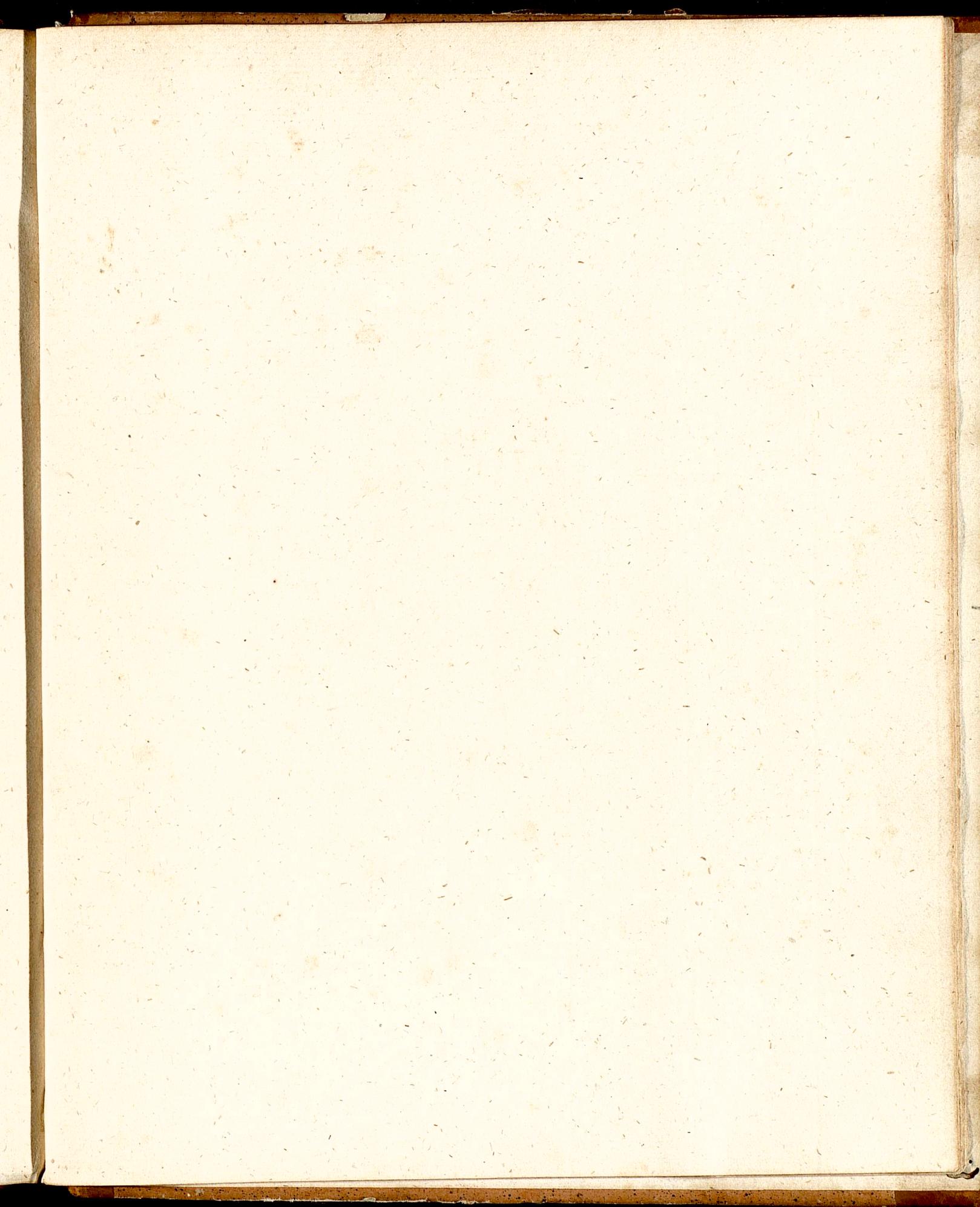

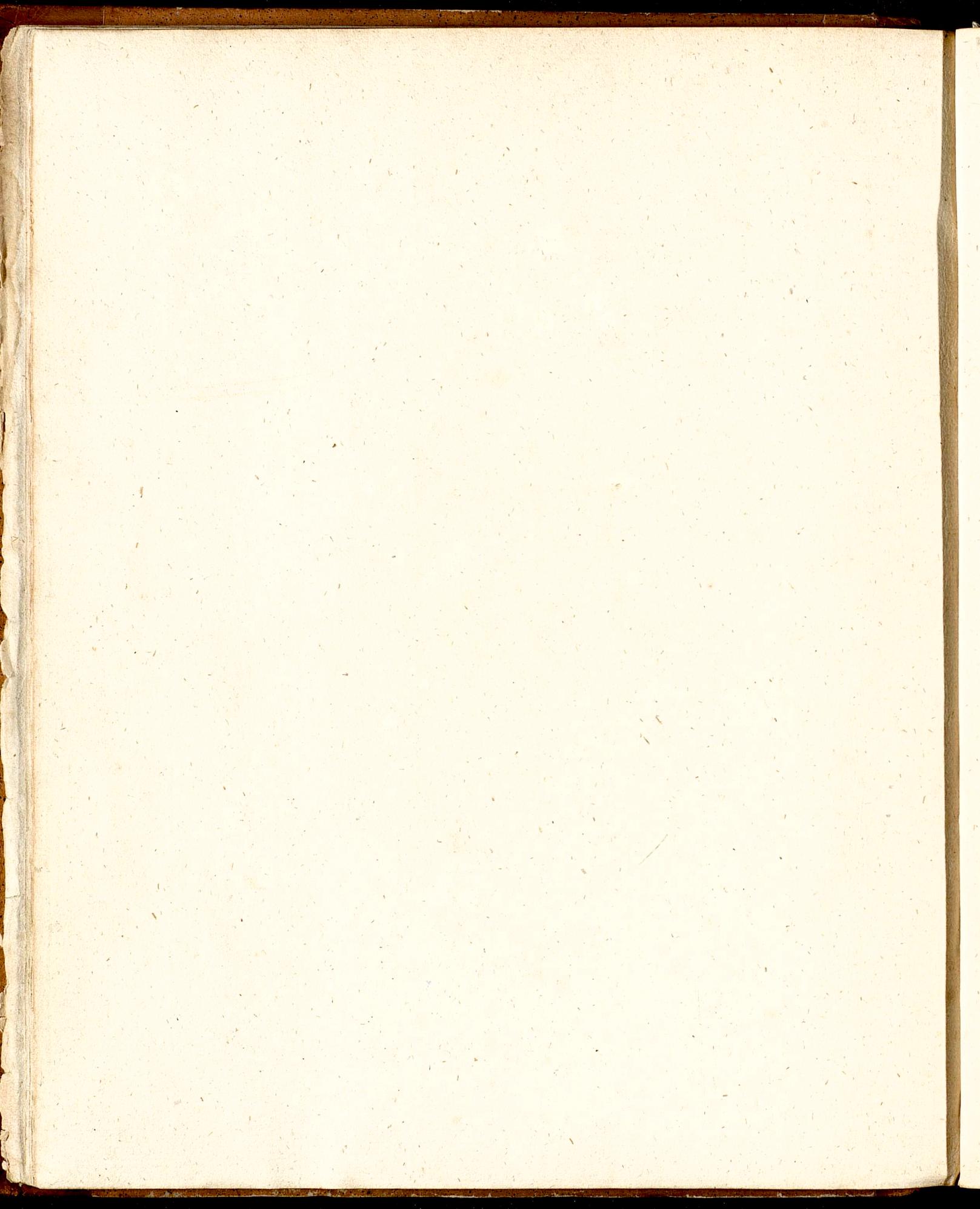
X. Caribaei ex ins. St^e Vincentii.

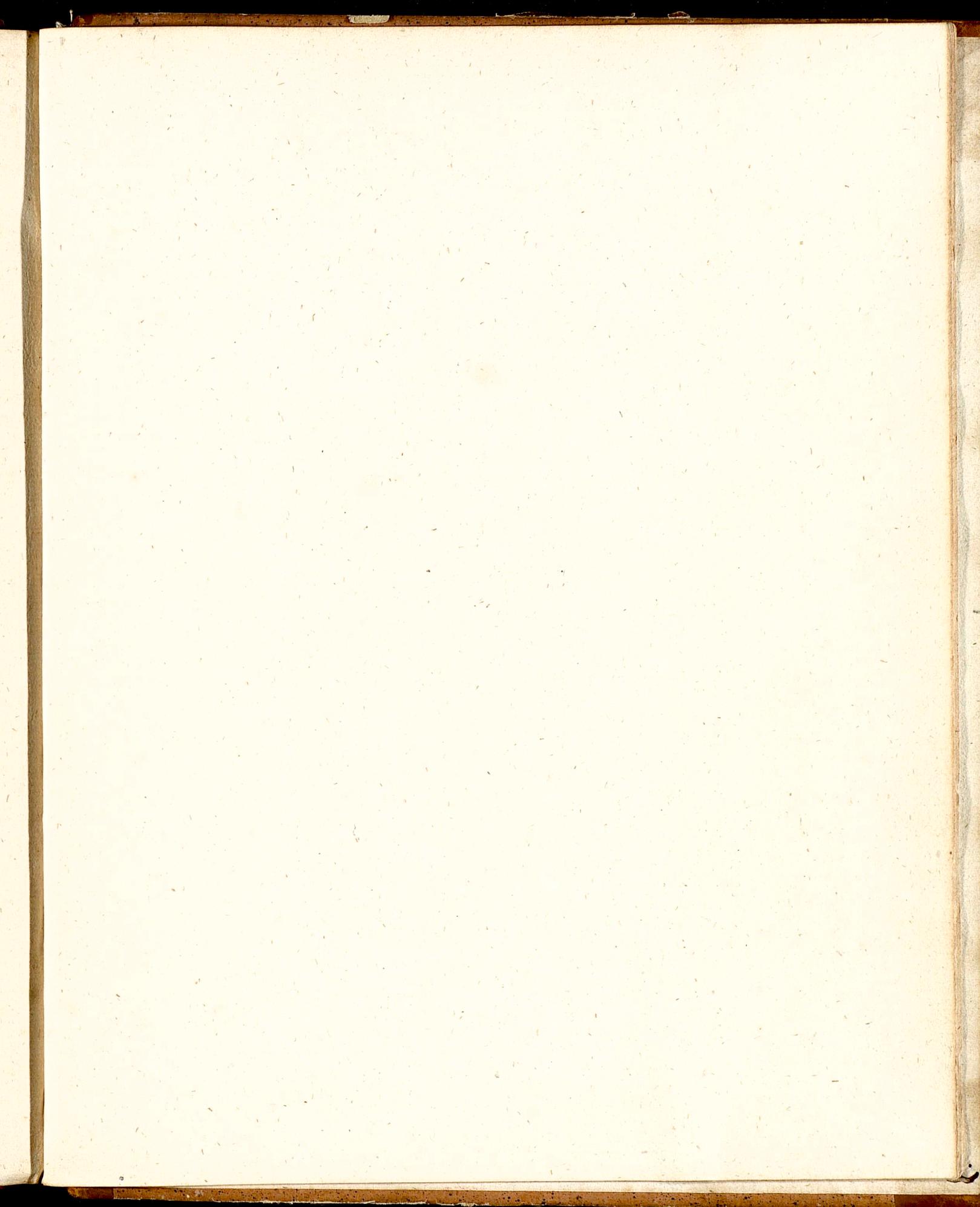

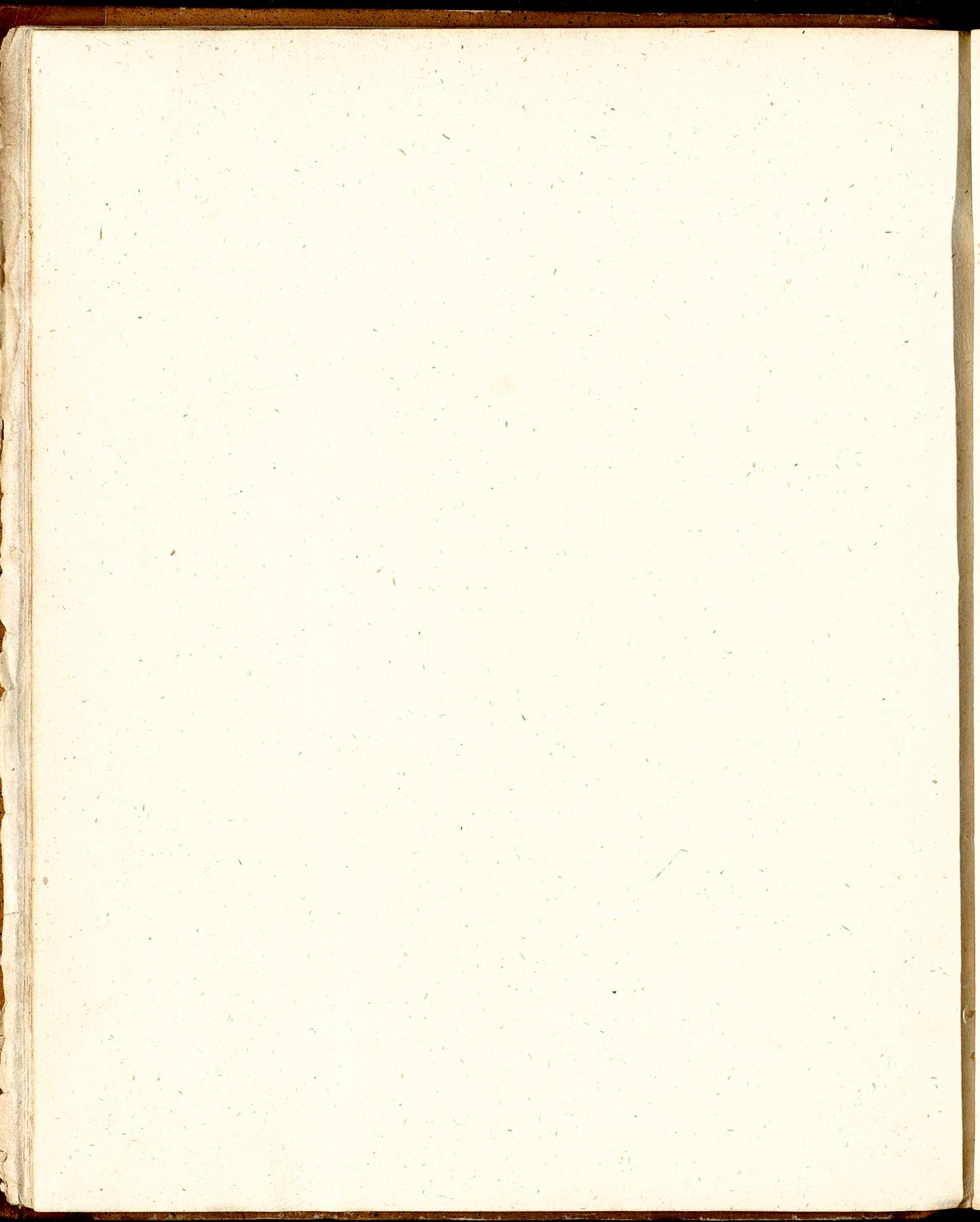

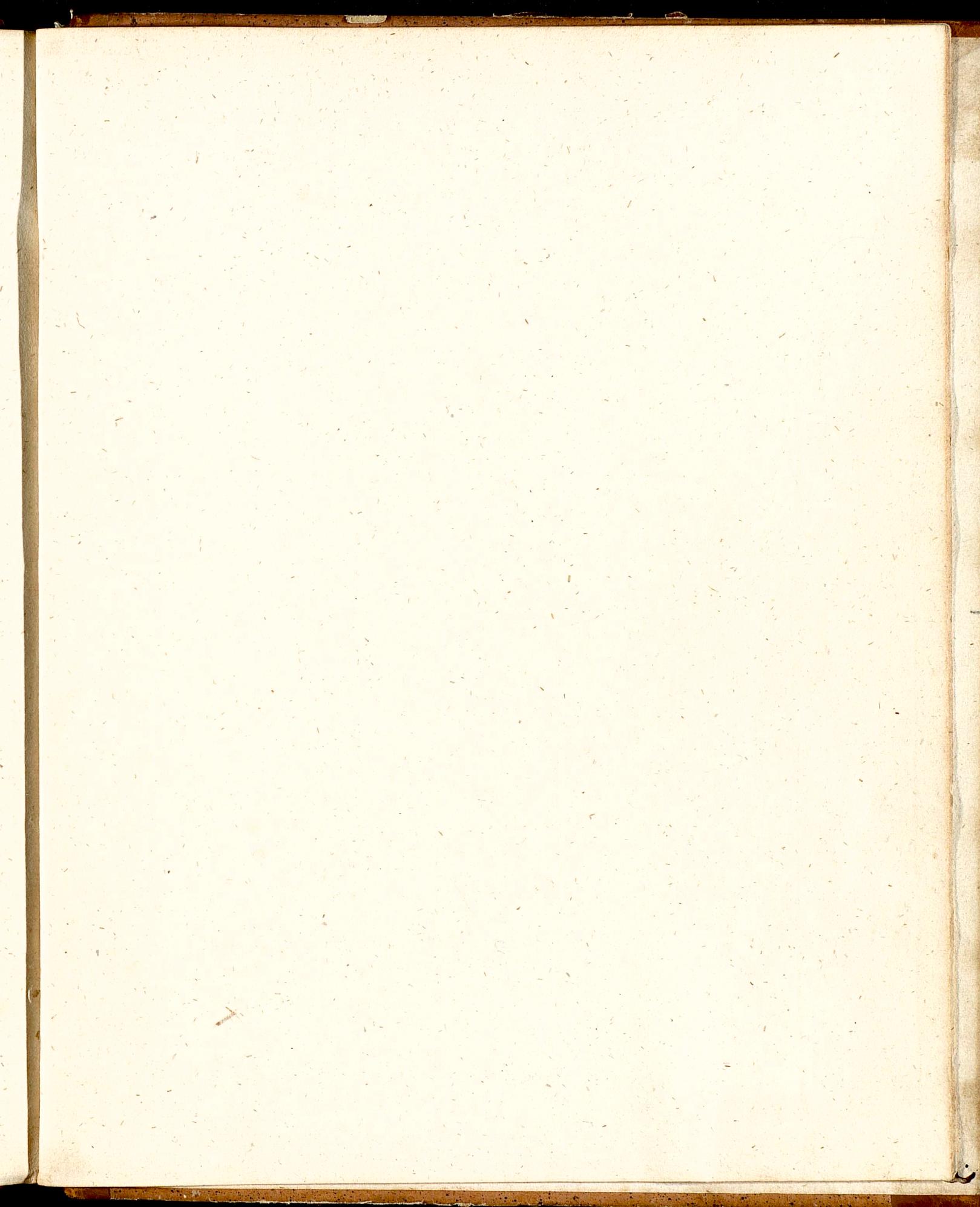

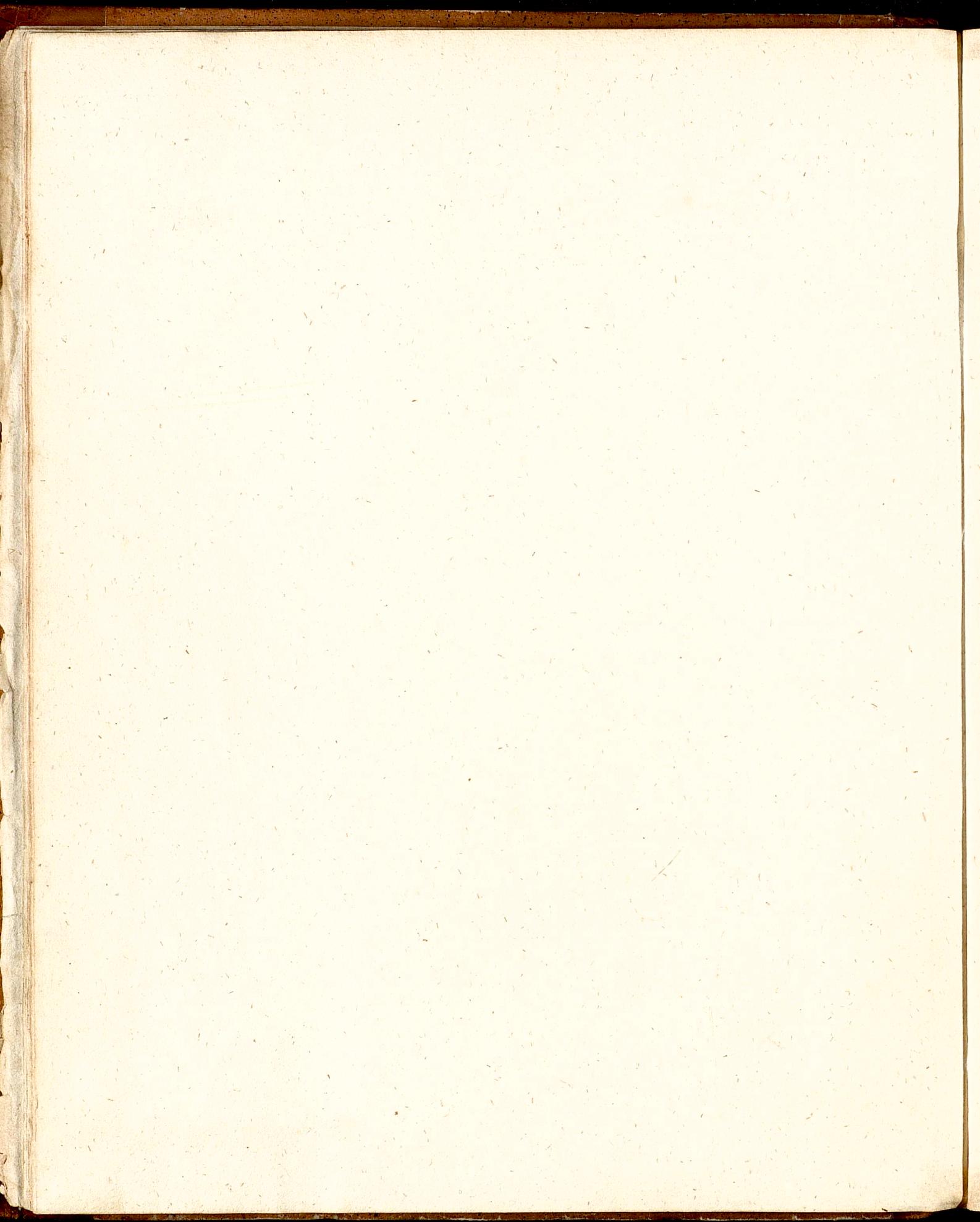

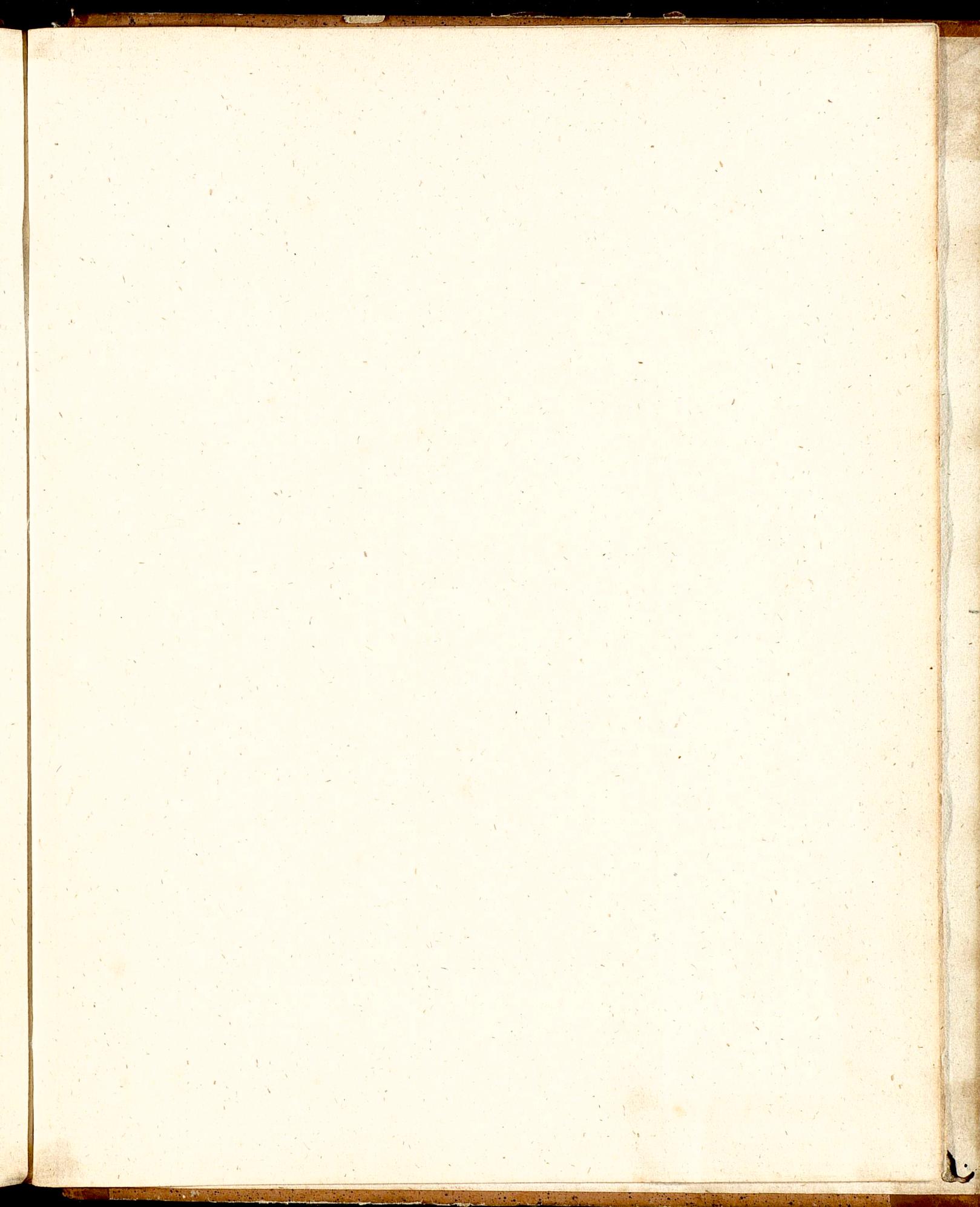

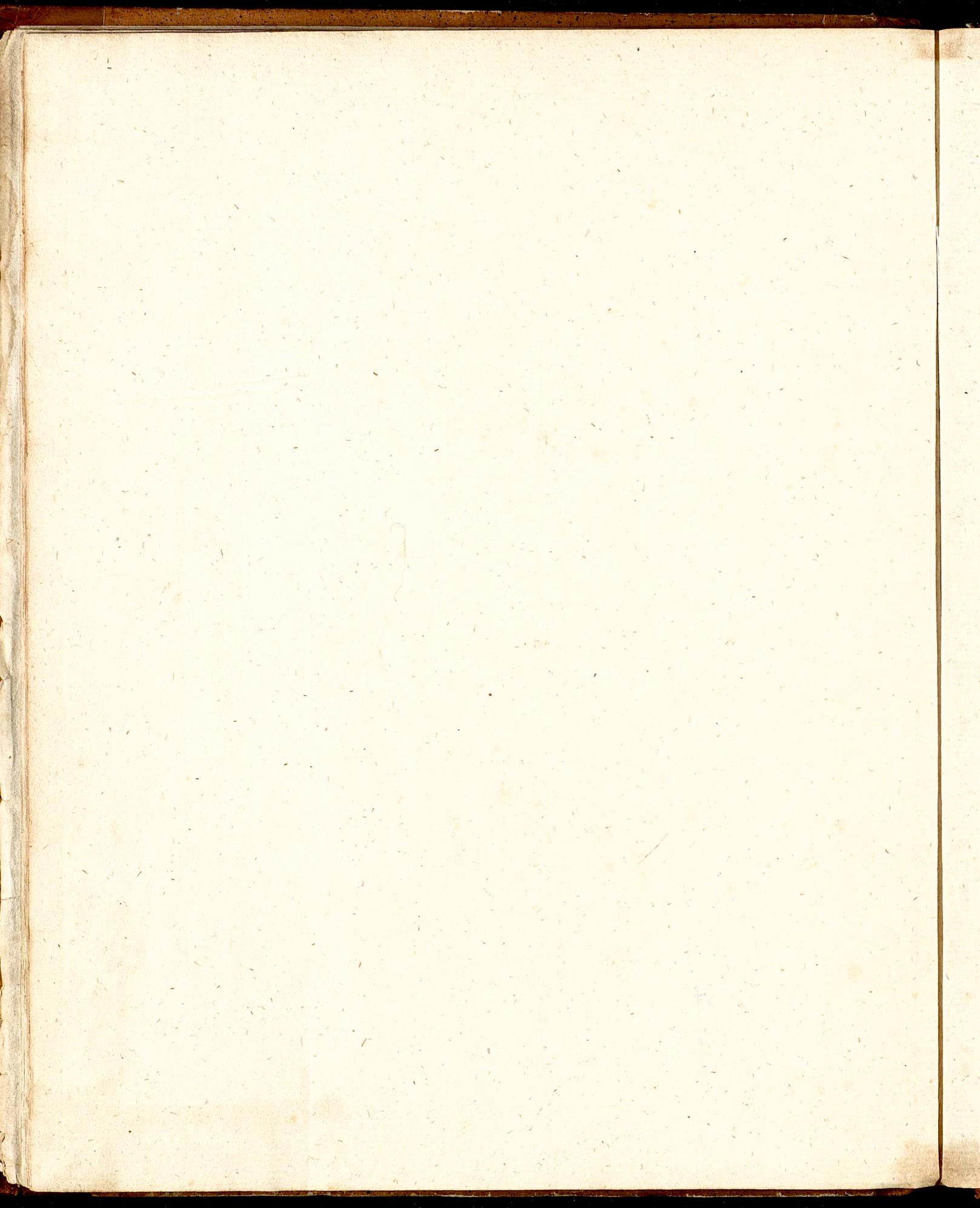

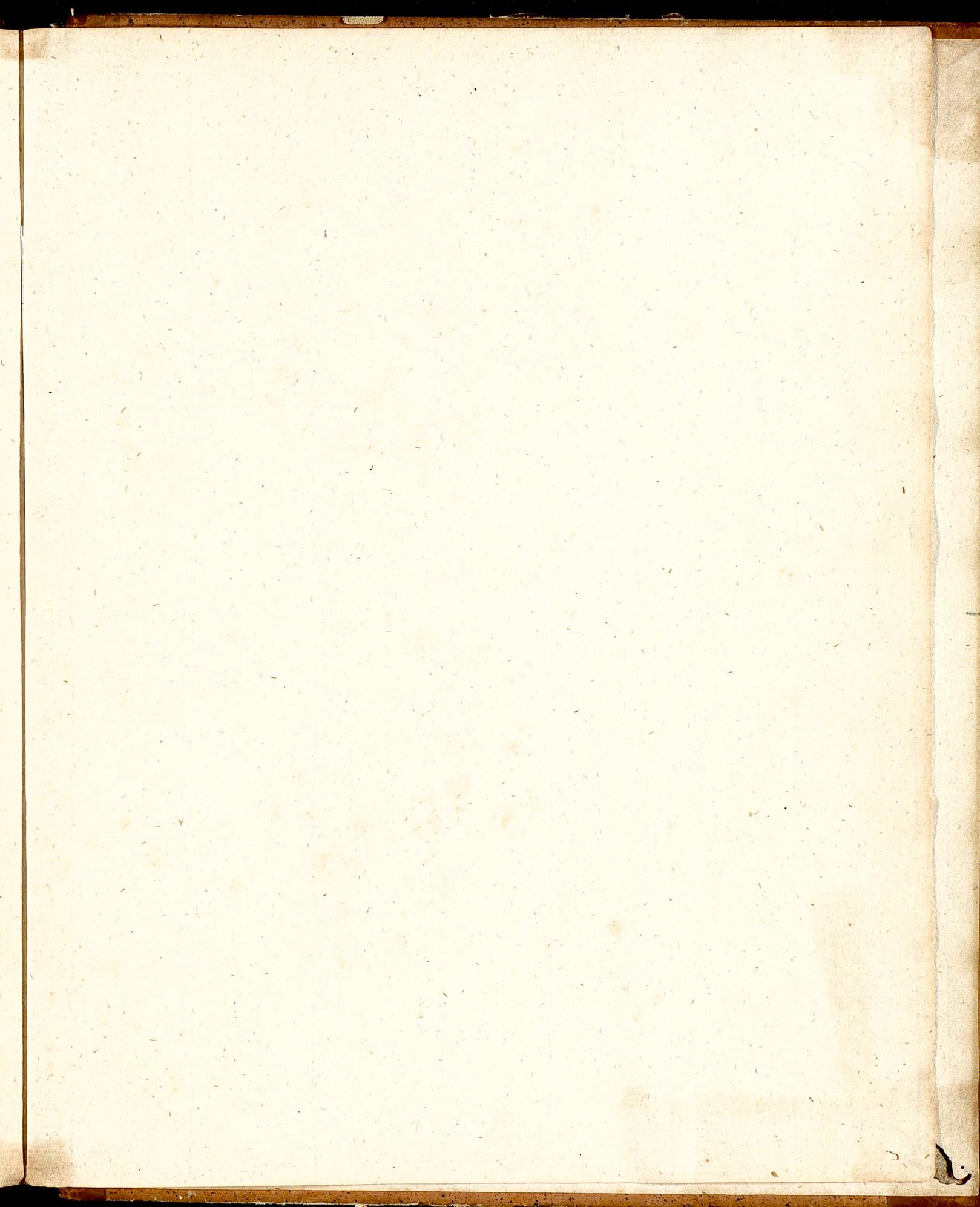

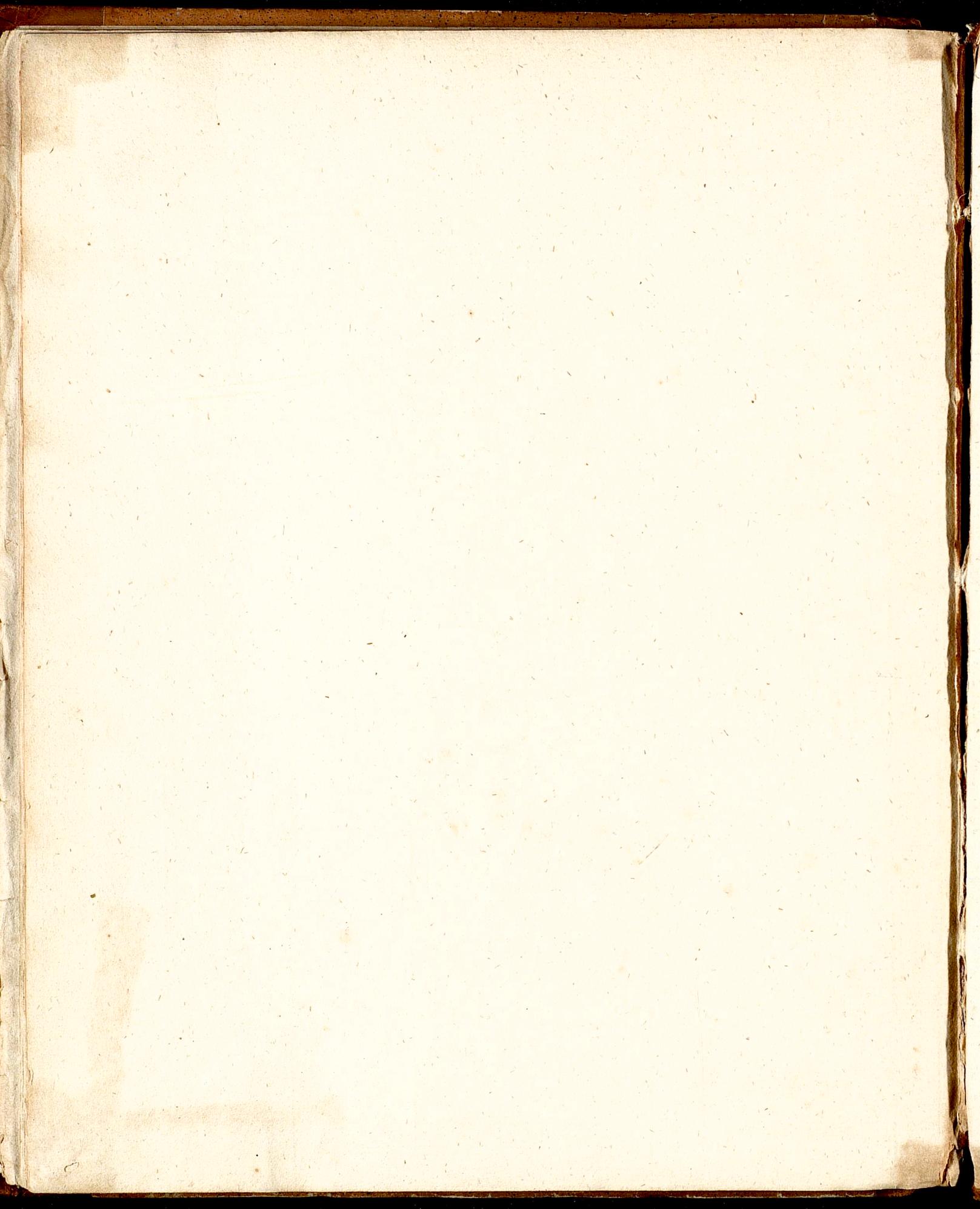

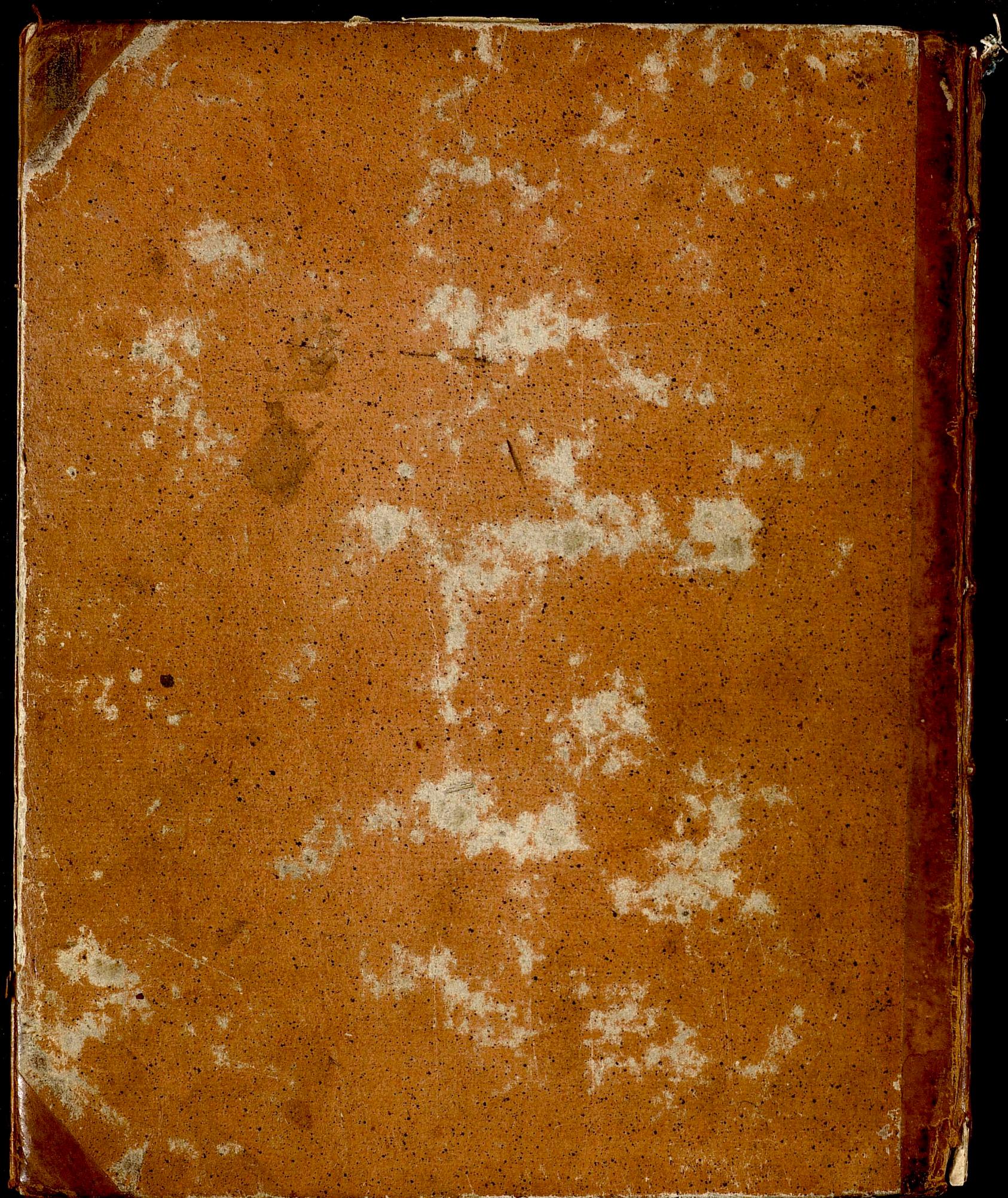

~~J. Physiol. 276~~

© SUB GÖTTINGEN / GDZ | 2010

QPCARD 201

